

అంతర్జాతీయ, జాతీయ పరిస్థితి - మన కర్తవ్యాలు

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) అఖిలభారత మహాసభ ఆమోదం పొందినది

భారత విప్లవాన్ని విజయవంతంగా పూర్తి చేయడానికి, నిర్దిష్ట పరిస్థితులలో దేశంలోపల వర్గ పోరాటాలను, సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా పీడిత జాతులు, ప్రజలు సాగిస్తున్న పోరాటాల అభివృద్ధిని సరైన దృష్టితో వీక్షించడానికి, ఉద్దేశిత లక్ష్యంవైపు వాటిని నడిపించడానికి అంతర్జాతీయ, జాతీయ పరిస్థితిని అంచనావేయడం, సమీక్షించడం అవసరం.

అంతర్జాతీయ పరిస్థితి

భారత విప్లవాన్ని విజయవంతంగా పూర్తి చేయాలంటే, ఈ విప్లవం సాగే అంతర్జాతీయ, జాతీయ పరిస్థితిని ఎప్పటికప్పుడు సమీక్షించాలి.

మన సమీక్షకు ప్రాతిపదికగా, మొదట మన మౌలిక దాక్యుమెంటు అయిన కార్యక్రమం - అంతర్జాతీయ రంగంలో ప్రాథమిక వైరుధ్యాలను ఎలా నిర్వచించిందో చూద్దాము. అవి ఈనాడు ఎలా పనిచేస్తున్నాయో చూద్దాము.

1. సామ్రాజ్యవాదం-ప్రపంచ పీడిత జాతుల, ప్రజల మధ్య వైరుధ్యం
2. సామ్రాజ్యవాద దేశాల మధ్య, గుత్త పెట్టుబడిదారీ ముఠాల మధ్య వైరుధ్యం
3. పెట్టుబడికి - శ్రమకు మధ్య వైరుధ్యం
4. సామ్రాజ్యవాదం - సోషలిజంల మధ్య వైరుధ్యం

ఇక్కడ ఒక విషయాన్ని గమనించాలి. గతంలో నాల్గవ వైరుధ్యం సామ్రాజ్యవాదానికీ - సోషలిస్టు శిబిరానికీ మధ్య వున్న వైరుధ్యంగా, అంటే, సోవియట్ యూనియన్, చైనాల మహత్తర సోషలిస్టు దేశాల నాయకత్వాన వుండిన సోషలిస్టు శక్తులతో వున్న వైరుధ్యంగా వ్యక్తమయ్యేది.

కానీ, రష్యా, చైనాలు రెండూ; అదేవిధంగా తూర్పు ఐరోపా దేశాలు పెట్టుబడిదారీ విధానం చేపట్టాయి. ఈ పరిస్థితుల్లో గతంలోలాగా ఆ విధమైన సామ్యవాద శిబిరం ఉనికిలో లేదు. అయితే, ప్రపంచ వ్యాపితంగా ప్రజానీకం సోషలిజం, కమ్యూనిజం పతాకాలను సమున్నతంగా చేపట్టి పోరాడుతున్నారు. కనుక సామ్రాజ్యవాదానికి సోషలిజానికి మధ్య వైరుధ్యం ప్రాథమిక వైరుధ్యంగా కొనసాగుతుంది.

ప్రపంచవ్యాపితంగా వస్తున్న పరిణామాలను వీక్షించడం, పైన పేర్కొన్న వైరుధ్యాలు ఎలా పనిచేస్తున్నాయో కనుగొనడం ప్రస్తుత సమీక్ష యొక్క ప్రధాన లక్ష్యం.

వస్తుగతంగా, సామ్రాజ్యవాద శక్తులు చీలి వుండడమేకాక, ఒక సంక్షోభం తర్వాత మరో సంక్షోభాన్ని కూడా ఎదుర్కొంటున్న సమయం యిది. ప్రపంచీకరణ ద్వారా పీడిత జాతులను, దేశాలను దెబ్బతీసి తమ మధ్య పోటీని నివారించాలని వారు కోరుకున్నారు. అదే సమయంలో, ఈ క్రమం ద్వారా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం తన ప్రపంచాధిపత్యాన్ని నెలకొల్పుకోవాలనుకున్నది. కాని వారు ఆశించినట్లుగా జరగలేదు. 2008లో వచ్చిన సంక్షోభం నుండి బయటపడినట్లుగా ప్రపంచాన్ని నమ్మించడానికి వారు ప్రయత్నిస్తున్నారు. కాని వారు ఏనాడూ పూర్తిగా కోలుకోలేకపోయారు. ఒకవైపున సంక్షోభం కొనసాగు తుండగా యూరపులో తీవ్ర పరిస్థితి ఏర్పడింది. చైనా యువాన్ విలువ పడిపోయింది. దీని అలలు ప్రపంచ వ్యాపిత సంక్షోభానికి భారీ వెల్లువ రూపాన్ని యిచ్చాయి. దీన్ని ప్రపంచీకరణ పర్యవసానం అని చెప్పవచ్చును.

దీని ఫలితంగా, సామ్రాజ్యవాద దేశాల మధ్య వైరుధ్యాలు; అదేవిధంగా సామ్రాజ్యవాదం - ప్రపంచ పీడిత జాతులు, ప్రజల మధ్య వైరుధ్యం తీవ్రమవుతున్నాయి.

గతంలో మధ్యాసియాలో చమురు వనర్లను కొల్లగొల్లడంలో అమెరికా, నాటో కూటమి శక్తులను భాగస్వాములను చేసింది. తన వెనుక సమీకరించుకొని నడిపించింది. ఇరాక్, ఆఫ్ఘనిస్తాన్లపై (తూర్పు, మధ్య తూర్పు ఆసియాలకు, రెంటికీ ముఖద్వారంగా, చైనా సరిహద్దున వ్యూహాత్మకస్థితిలో వున్న దేశాలివి) యుద్ధాలు సాగించింది. ఇరాక్ విషయంలో ఐక్యరాజ్యసమితి చేసిన తీర్మానాన్ని తుంగలో తొక్కి ఇరాక్కు వ్యతిరేకంగా అమెరికా దురాక్రమణకు పాల్పడిన సమయంలో ఆ చర్యకు దిగకుండా అమెరికాను నిరోధించడంలో రష్యా, చైనాలు సైతం ఎలాంటి చురుకైన పాత్రనూ నిర్వహించలేకపోయాయి. అమెరికా, నాటో దేశాలతో కలసి లిబియా, ఈజిప్టు, సోమాలియా, ఎమెన్ తదితర దేశాల్లో దొంగవాటు పద్ధతుల్లోనూ, ప్రత్యక్షంగానూ జోక్యం చేసుకొని అక్కడ “ప్రభుత్వాల మార్పులు” చేసింది. ఐతే, 2008 సంక్షోభం తర్వాత పరిస్థితులు మారాయి. అంతేకాక, ఈ దేశాల్లో ప్రతిఘటన కొనసాగడం వల్ల, పశ్చిమ యూరపు దేశాలకూ - అమెరికాకు మధ్య లూటీ వాటాల పంపకం విషయంలో వైరుధ్యాలు తీవ్రతరం కావడం వల్ల ఇరాక్, ఆఫ్ఘనిస్తాన్లలో మాదిరిగా ఈ దేశాల్లో కూడా కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వాలను నెలకొల్పాలన్న వారి

ఆశలు నెరవేరలేదు. అదే సమయంలో రష్యా, చైనాలు కొన్ని మధ్య ఆసియా, శ్రీలంక తదితర దేశాలతో మైత్రీ సంబంధాలు ఏర్పరచుకొన్నాయి. అందువల్ల, ఇరాన్, సిరియాలను అస్థిరంచేయాలని అమెరికా కోరుకోగా అక్కడ వారికి ఇతర సామ్రాజ్యవాద దేశాల నుండి ప్రతిఘటన ఎదురైంది.

జర్మనీ నాయకత్వాన వున్న యూరోపియన్ యూనియన్ (ఇయు) కూడా ఆర్థికంగా, భౌగోళిక రాజకీయాల రీత్యా బలం పుంజుకొంటున్నది. అంతర్జాతీయ వాణిజ్యంలో దాలరుకు యూరో పోటీదారుగా తయారైంది. అంతేకాక, నేటికీ సైనిక శక్తి రీత్యా అగ్రరాజ్యంగా వున్న రష్యా మరియు చైనాల మధ్య ఏర్పడిన కూటమి తమ భౌగోళిక రాజకీయ ప్రయోజనాలకనుగుణంగా యితర శక్తులను కూడగట్టడానికి ద్విముఖ మార్గంలో ఎస్సిఓ, బ్రిక్స్ (బిఆర్ఐసిఎస్) అన్న రెండు ఆర్థిక సంఘటనలను కూడా ఏర్పాటు చేశాయి. పాంపై సహకార సంస్థ (ఎస్సిఓ) అన్నది వాణిజ్యం కోసం ఏర్పడిన దేశాల సంస్థ. భారతదేశం, పాకిస్తాన్ దేశాలు యితరవలె ఈ సంస్థలో పూర్తిస్థాయి సభ్యులయ్యాయి. ఆవిధంగా, ఇరాన్, శ్రీలంక యింకా అనేక మధ్య ఆసియా దేశాలతో కలిపి ఏర్పడిన ఎస్సిఓ అమెరికాతో పోటీపడే ఒక బలమైన ఆర్థిక, వాణిజ్య సంస్థగా రూపొందింది. ఇటీవలి కాలంలో ఆర్థికంగా, రాజకీయంగా ముఖ్యదేశాలుగా రూపొందిన బ్రెజిల్, రష్యా, ఇండియా, చైనా, దక్షిణాఫ్రికా దేశాలతో కూడినదే బ్రిక్స్ సంస్థ.

ఐతే, ఈ కూటములు కూడా ఏకీకృతమైనవిగా లేవు. సంక్షోభం తీవ్రతరమవుతున్న కొద్దీ, వీటిమధ్య వైరుధ్యాలు కూడా పెరుగుతున్నాయి. దీని ఫలితంగా, ఒకవైపున జర్మనీ ఇయులో ఆధిపత్యం నెలకొల్పు కొనడానికి ప్రయత్నిస్తున్నది. మరోవైపున, బ్రిటన్ పాలకవర్గాలలో మరియు ఫ్రాన్స్‌లో కూడా ఇయు నుండి బయటకు రావాలనే అభిప్రాయాలు బలంగా వున్నాయి. ఇయుకు చెందిన వివిధ దేశాల ప్రజలు కూడా ఇయుకి వ్యతిరేకంగా, ప్రజల జీవితాలపై వినాశకరమైన ప్రభావాన్ని చూపుతున్న దాని దోషిడి పట్టుకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమిస్తున్నారు.

దీని ఫలితంగా యు.కె.లో 'బ్రెగ్జిట్'పై ('బ్రిటన్ + ఎగ్జిట్'ను బ్రెగ్జిట్‌గా పిలుస్తున్నా వాస్తవానికి ఇది యు.కె. మొత్తానికి వర్తించేది) జరిగిన ప్రజాభిప్రాయ సేకరణలో అత్యధికులు బయటకు రావటానికే ఓటు జేశారు. ఇయు మరియు యూరో జోన్ల బంధపు పుటుక్కున తెగిపోయే స్వభావాన్ని ఇది తెలుపుతోంది. దాలర్ పాలనను మార్పుతూ వచ్చిన యూరో యొక్క విపత్కర పరిస్థితి, సభ్య దేశాలలో నిరుద్యోగితలు, ఇయు ఒకే ఒక 'వీసా' జోన్‌గా, ఒకే తీరున కార్మికచట్టాలు రూపొందించుకున్నప్పటికీ మార్పు లేకపోవటం; ఇయు విదేశాంగ విధానాన్ని ధిక్కరించలేని తమ దేశ విదేశాంగ విధాన ప్రయోజనాలపై విభేదాలు వంటివన్నీ సంక్షోభాన్ని సృష్టించాయి. యు.కె. పాలకవర్గాలలోని ఒక విభాగపు అభిప్రాయం అదేవిధంగా బ్రిటన్‌లో ఇప్పటివరకూ అభివృద్ధి చెందిన పారిశ్రామిక వాడల కార్మిక ప్రజానీకపు విస్తృతాభిప్రాయం భిన్నమైన ప్రయోజనాల కారణంగా అయినప్పటికీ ఏకమై బ్రెగ్జిట్‌కు ఆధిక్యాన్ని చేకూర్చాయి. ఇటలీలోని వెంటనీస్ దీవులలో విమానవాహక నౌకపై జర్మనీ, ఫ్రాన్స్, ఇటలీ దేశాధినేతల ఉన్నతస్థాయి సమావేశం ఏవిధంగానూ ఆశాజనకంగా లేకపోవటం, యూరోపియన్ యూనియన్ సంక్షోభాన్ని మరింతగా స్పష్టం చేస్తున్నది.

వాస్తవానికి, వలస, అర్ధవలస దేశాలకు, అదేవిధంగా ఇతర సామ్రాజ్యవాద దేశాలకు వ్యతిరేకంగా యూరోపు సామ్రాజ్యవాదులు ఒక్కటయ్యే ప్రయత్నం - పెళుసైన స్వభావం కలిగి వుండి సామ్రాజ్యవాదుల నడుమ పోటీ ప్రాథమికమని, కుమ్ముక్కు ద్వితీయమనే అంశాన్ని బ్రెగ్జిట్ తెలియజేస్తోంది.

ఆ విధంగా ప్రపంచంపై తన ఆధిపత్యాన్ని నెలకొల్పాలన్న అమెరికా కోర్కెలు ప్రజల నుండే కాక మిగతా సామ్రాజ్యవాద దేశాల నుండి కూడా అవరోధాలు ఎదుర్కొంటున్న పరిస్థితి, సామ్రాజ్యవాద దేశాల మధ్య వైరుధ్యాలు తీవ్రమవుతున్న పరిస్థితి కనిపిస్తున్నది. సామ్రాజ్యవాద శక్తుల మధ్య పోటీ - కుమ్ముక్కు - రెండూ వున్నాయి. వారి మధ్య కొంతకాలం కుమ్ముక్కు వుండవచ్చు; పోటీలు కూడా ముందుకొస్తున్నాయి.

అయితే ఈ నిర్దిష్ట సందర్భంలో భారతదేశం ఏమి చేస్తున్నది? ప్రపంచవ్యాపితంగా చమురు వనర్లను, వాటి రవాణా మార్గాలను అదుపుచేయడానికి అమెరికా అనుసరిస్తున్న ప్రపంచ వ్యూహానికి ప్రతిస్పందనగా చైనా - తన రంగు మార్పుకొన్న తర్వాత - ఒక శక్తిగా కనీసం ఒక ఆసియా శక్తిగా రూపొందడానికి తన వ్యూహాలను అభివృద్ధి చేసుకొనడం ఆరంభించింది. దక్షిణ చైనా సముద్రాన్ని వ్యూహాత్మక ప్రాధాన్యతగల ప్రాంతంగా అది ప్రకటించింది. దక్షిణ చైనా సముద్రం - హిందూ మహాసముద్రాన్ని పసిఫిక్ సముద్రాన్ని కలిపే ఒక ముఖ్యమైన సముద్ర మార్గం. అంతేకాక శ్రీలంక, పాకిస్తాన్, బంగ్లాదేశ్‌లతో అది సంబంధాలను పెంచుకొన్నది. ఆ దేశాల్లో రేవులను, నావికా సౌకర్యాలను అభివృద్ధి చేస్తున్నది. దక్షిణ-తూర్పు ఆసియాలో మయన్మార్, థాయిలాండ్, లావోస్, కంపూచియాలతో అది తన సంబంధాలను అభివృద్ధి చేసుకొన్నది. ఈ పరిస్థితుల్లో, అమెరికా తన వ్యూహాన్ని ఆసియా పసిఫిక్ ప్రాంతానికి విస్తరించడానికి ప్రయత్నించింది. దీనికి గతంలో ఎఎస్‌జెడీయూఎస్ (ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిలాండ్, అమెరికా) కూటమి వుండేది. దాన్ని జపాన్, ఫిలిప్పైన్స్, భారతదేశానికి విస్తరించారు. ప్రత్యేకించి నరేంద్రమోడీ అధికారానికి వచ్చిన తర్వాత భారత దేశం అత్యంత ఇష్టపూర్వకంగా దీనిలో చేరింది. పైన పేర్కొన్న దేశాలతో మైత్రీ సంబంధాలను అభివృద్ధి చేసుకొనడమేకాక వాటితో మిలిటరీ సంబంధాలను కూడా అభివృద్ధి చేసుకొన్నది. ఇటీవలే పసిఫిక్ దీవుల దేశాలను సమావేశపరిచింది. సీషెల్స్‌తో ప్రత్యేక సంబంధాల ఒప్పందంపై సంతకాలు చేసింది. ఆ విధంగా ప్రపంచంపై తన ఆధిపత్యాన్ని నెలకొల్పడానికి అమెరికా అమలు జరుపుతున్న పథకాలలో భారతదేశం ఒక వ్యూహాత్మక భాగస్వామి అయింది.

అయితే, భారత పాలకవర్గాలుగానీ; అర్థవలస స్థితిలో వుంటూ, ఏ సామ్రాజ్యవాద యజమానులకైతే లొంగి వుండే పాత్రను నిర్వహిస్తున్నారో ఆ సామ్రాజ్యవాదులు కానీ - ఏకీకృత స్థితిలో లేరు. ప్రత్యేకించి, 1960ల చివర నుండి భారతదేశ రాజకీయ, సైనిక వ్యవహారాల్లో రష్యా ఎక్కువ ప్రభావం కలిగి వున్నది. దాని ఆర్థిక ప్రభావం తగ్గుముఖంలోవున్నా అదిప్పుడు తిరిగి పెరుగుతున్నది. అందువల్ల భారతదేశం ఎస్సీఓలో చేరింది. అమెరికా, జపాన్ తదితర దేశాలతో ఒప్పందం చేసుకొన్నట్లుగానే రష్యాతో కూడా శాంతియుత అవసరాల కోసం అణు సాంకేతికతను ఉపయోగించే ఒప్పందం చేసుకొన్నది. రష్యా మధ్యవర్తిత్వం ద్వారా ఇరాన్ నుండి చమురు, సహజవాయువు సరఫరా కోసం ద్వారాలు తెరిపించుకోవాలని కోరుకొన్నది. అమెరికా ఆదేశాల కనుగుణంగా దీన్ని గతంలో ఆపివేసింది.

ఇవన్నీ వివిధ సామ్రాజ్యవాద దేశాల ప్రపంచ వ్యూహాలలో భారతదేశం ఒక ముఖ్యమైన భౌగోళిక - రాజకీయ స్థానంలో వుందని చూపిస్తాయి. మోడీ చర్యలను ఒబామా బహిరంగంగా పొగిడాడంటే అదేదో అకారణంగా చేసిన పని కాదు. అదే సమయంలో, అమెరికా యిప్పుడు యుద్ధానికి సిద్ధంగా లేని కారణంగా భారతదేశం ఒక సందిగ్ధ స్థితిలో వున్నట్లు కూడా కనిపిస్తుంది. అమెరికా రాజకీయ చదరంగం ఆట సాగించాలని కోరు కొంటున్నది. ఇతర శక్తులు కూడా అమెరికా మిలటరీతో తలపడే సాహసం చేయగల స్థితిలో లేవు. ఇటీవలి కాలంలో ఉక్రెయిన్లో అమెరికా, దాని నాటో కూటమి దేశాలకు వ్యతిరేకంగా రష్యా బాహుటంగా నిలబడింది. ఐతే, అక్కడ కూడా నాటో దేశాలు ఐక్యంగా లేవు.

మధ్య ఆసియాపై, గతకాలపు సోవియట్ రిపబ్లిక్కులపై అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల దాడిని ఉక్రెయిన్లో రష్యా ప్రతిఘటించింది. ఈ ప్రాంతంలో ఒక సామ్రాజ్యవాద శక్తిగా తన ప్రయోజనాలను అది నొక్కి చెప్పింది.

ప్రపంచ వాణిజ్యంలో నాల్గింట మూడొంతుల వ్యాపారం సోగే దక్షిణ చైనా సముద్రం అతి ప్రముఖమైన ప్రాంతాల్లో ఒకటిగా వుంది. ఫిలిప్పీన్స్లో అమెరికాకు ఓ సైనిక స్థావరముంది. ఆ దేశంలోనే మరొక సైనిక స్థావర నిర్మాణానికి ఒప్పందంపై సంతకాలు జరిగాయి. 'ఆసియా కీలు' అనే అమెరికా సామ్రాజ్యవాదవిధానం-జపాన్, ఆస్ట్రేలియా, భారత దేశాలతో చైనాను బంధించి, ఒంటరి చేసేందుకు ఉద్దేశించినది. చైనాకు, ఫిలిప్పీన్స్, వియత్నాం, థాయ్‌లాండ్లతో దక్షిణ చైనా సముద్రంలోనున్న అపరిమిత ప్రాంతాల వివాదాలను ఉపయోగించి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ఈ దేశాలను చైనాతో తలపడేందుకు అన్నిరకాలైన దౌత్యపరమైన కుయుక్తులను, పురికొల్పే విధానాలను ప్రయోగిస్తున్నది. స్పార్టి దీవులకు చైనా తన బలగాలను పంపటం, దక్షిణ చైనా సముద్రంపై అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం తన అదుపును బలపరుచుకునే ప్రయత్నాలతో వాతావరణం వేడెక్కి వుంది.

ఈ పరిస్థితుల్లో, ఒకానొక ప్రత్యేక సమయంలో చదరంగంలో బలాబాల పొందిక స్థితిని గమనంలో వుంచుకొని భారతదేశం పొరుగుదేశాలతో సంబంధాలు అభివృద్ధి చేసుకొంటున్నది. అందువల్ల అది చైనా, పాకిస్తాన్లతో కోపగించు-బుజ్జగించు (బ్లో హాట్ అండ్ బ్లో కోల్డ్) అన్న సంబంధాలను కొనసాగిస్తున్నది. ఈ ప్రయత్నాలతో చైనా, శ్రీలంకకు దూరం జరిగింది. బంగ్లాదేశ్ విషయంలోనూ అదే వాస్తవమైంది. ఈ విషయంలో నేపాల్ ప్రత్యేక లక్షణం కలిగి వుంది. దీన్ని తర్వాత చర్చిద్దాం.

ఇప్పటిదాకా ఒక వైరుధ్యం గూర్చి ప్రత్యేకంగా చర్చించాము. ఇతర వైరుధ్యాలు కూడా వున్నాయి. సామ్రాజ్యవాదం - పీడిత జాతుల, ప్రజల మధ్య వైరుధ్యం పెరగడమేకాక, అది తరచుగా సాయుధ సంఘర్షణల రూపం కూడా తీసుకొంటున్నది. ఇరాక్, ఆఫ్ఘన్ దేశాల నుండి అమెరికా తన సాయుధ బలగాలను మొత్తంగా ఉపసంహరించుకోగల స్థితిలో లేదు. అమెరికా ఇటీవల 500 మంది సైనికాధి కారులను ఇరాక్కు పంపింది. పీడిత దేశాల ప్రజలు నిరంతరం కదలికలో వున్నారు. ఇరాన్లో అమెరికా రాజీకి దిగాల్సి వచ్చింది. సిరియా నేటికీ సామ్రాజ్యవాదుల గొంతులో ముల్లుగానే వున్నది. లాటిన్ అమెరికాలో, వెనిజులాలో చావెజ్‌లాంటి జాతీయ శక్తుల నుండి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు సవాళ్లనెదుర్కొంటున్నారు. ఈ జాతీయ శక్తులు విప్లవకరమార్పులు తేలేరన్నది; అమెరికా సామ్రాజ్య వాదంతో తరచుగా రాజీకి కూడా దిగవచ్చున్నది నిజమే. కానీ, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం కూడా తనను తాను అదుపు చేసుకోవాల్సి వస్తోంది. ఈ ప్రాంతాల్లో అనేక దశాబ్దాలుగా పీడిత జాతులు, ప్రజలు సాగిస్తూ వస్తున్న యిలాంటి ప్రతిఘటన ఫలితంగానే అమెరికా క్యూబాపై దిగ్బంధాన్ని ఎత్తివేస్తూ దానితో రాజీ చేసుకోవల్సి వచ్చింది.

ఈ సందర్భంలో ఒక విషయాన్ని గమనంలో వుంచుకోవాలి. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు పాల్పడిన అత్యధిక దురాక్రమణ చర్యలన్నీ ముస్లిం దేశాలుగా వున్న వాటిపై ఎక్కువెట్టబడ్డాయి. ఈ దేశాల్లో ప్రతిఘటనలు అభివృద్ధి చెందాయి. గతంలో ఆఫ్ఘనిస్తాన్పై సోవియట్ యూనియన్ దురాక్రమణను వ్యతిరేకించే సమయంలో అమెరికా సామ్రాజ్య వాదులు తావిబాస్తకేకాక ఆల్ ఖైదా లాంటి కొన్ని టెర్రరిస్టు సంస్థలకు మద్దతును, ప్రోత్సాహాన్ని అందించారు. కాని ఆఫ్ఘనిస్తాన్ నుండి సోవియట్ యూనియన్ ఉపసంహరించుకొన్న తర్వాత అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు రంగంలోకి దిగినప్పుడు అవే టెర్రరిస్టు సంస్థలు అమెరికాకు వ్యతిరేకంగా తిరిగాయి. ఈ పరిణామం యొక్క ఒక సందర్భంలో జరిగిన సెప్టెంబరు 11 నాటి ఘటన, అమెరికా సామ్రాజ్య వాదుల చేతికి ఒక ఆయుధాన్ని అందజేసింది. అలాంటి ప్రతిఘటనలనన్నింటినీ వారు టెర్రరిస్టు చర్యలుగా అభివర్ణించడం మొదలెట్టి, "టెర్రరిజానికి వ్యతిరేకంగా ప్రపంచవ్యాపిత యుద్ధాన్ని" ప్రకటించారు. టెర్రరిజానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటానికి యితర దేశాలను సమీకరించడం కూడా మొదలెట్టారు.

కాని పాలస్తీనాలో వేలాదిమంది పసిపిల్లలను హతమార్చినప్పుడు వారు కళ్లు మూసుకున్నారు. పాలస్తీనా ప్రజలు ఇజ్రాయిల్ కు వ్యతిరేకంగానే కాక అమెరికా మరియు 'నాటో' దేశాల కుట్రలకు వ్యతిరేకంగా కూడా సుదీర్ఘకాలంగా యుద్ధం సాగిస్తున్నారు.

భారతదేశం - చైనా రెండు పొరుగుదేశాల నడుమ బంధించబడిన దేశం నేపాల్. నేపాల్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ (మావోయిస్టు) సాగించిన పది సం॥రాల అంతర్యుద్ధం తర్వాత 240 సం॥ల పాత రాచరిక వ్యవస్థ ఓ శాంతి క్రమంలోకి అడుగిడింది. ఈ శాంతి ఒప్పందం ద్వారా నేపాల్ ఓ గణతంత్ర దేశంగా రూపొంది, 2008 ఏప్రిల్ లో నేపాల్ రాజ్యాంగ సభకు ఎన్నికలు నిర్వహించబడ్డాయి. సిపిఎన్ (మావోయిస్టు) ఏకైక పెద్ద పార్టీగా ఈ ఎన్నికలలో ముందుకొచ్చింది. హిందూ రాజ్యం, లౌకిక గణతంత్ర రాజ్యంగా రూపొందింది. పుష్పకుమార్ దహాల్ (ప్రచండ) ప్రధానమంత్రి అయ్యాడు. రాజ్యాంగ రచనలో లోతైన విభేదాలున్నాయి. ఈ నేపథ్యంలో, ఆనాటి నేపాల్ సాయుధ బలగాల సర్వసైనాధ్యక్షుడైన రుక్మంగల్ కుతువాల్ ను తొలగించిన వివాదం కొనసాగింపుగా 200 రోజుల లోపునే ప్రచండ రాజీనామా చేశాడు. కానీ తీవ్ర విభేదాల కారణంగా నిర్దేశిత రెండు సంవత్సరాల కాలవ్యవధిలో రాజ్యాంగాన్ని రూపొందించటంలో రాజ్యాంగ సభ విఫలమైంది. తిరిగి కొత్తగా ఎన్నికలు నిర్వహించారు. సిపిఎన్ (మావోయిస్టు) పార్టీకి గతంలోకంటే మరింత తక్కువ ప్రాతినిధ్యమే లభించింది. చివరకు, 2014లో రాజ్యాంగాన్ని ఆమోదించారు. కానీ, తెరాయి ప్రాంతంలోని మాధేశీ ప్రజల మధ్య తీవ్రస్థాయిలో అసంతృప్తి నెలకొంది. దీర్ఘకాల ఆందోళన తర్వాత రాజ్యాంగంలో అవసరమైన మార్పులు చేయటంతో శాంతి నెలకొంది. అయితే నేపాల్ లో గందరగోళం కొనసాగుతోంది. ఇటీవల ప్రచండ మరోసారి ప్రధానిగా ఎన్నిక కావటంతో ఒక పూర్తి ఆవృతం పూర్తయింది. ఎనిమిది సంవత్సరాలక్రితం మొదటి రాజ్యాంగసభకు ఎన్నికల తర్వాత నేటికి ప్రచండ ఏడవ ప్రధానమంత్రి. నేపాల్ లో కొనసాగుతున్న ఈ గందరగోళం, అస్థిరత్వానికి అనేక కారణాలున్నాయి. ప్రత్యేకించి, నేపాల్ రాజకీయ, ఆర్థిక నిర్మాణంలో దాని ఇరుగు పొరుగునున్న పెద్ద దేశాల జోక్యాలు, దాని నుండి జనించే వాని ప్రయోజనాల మధ్య వైరుధ్యాలు ముఖ్యమైన కారణాల్లో ఒకటిగా వుంది.

పీడిత దేశాల్లోనే కాక, గ్రీసులాంటి తక్కువ అభివృద్ధిచెందిన దేశాలలో కూడా సంక్షోభమే ప్రజలను పోరాట పథంలోకి తెచ్చింది. సామ్రాజ్యవాద వన్నాగాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజా పోరాటాల ప్రతిబింబం కూడా యిది. అక్కడ "నో" వోటు ద్వారా మూడు శక్తుల కూటమి అయిన 'ట్రోయికా' (ఐఎంఎఫ్ -ఇసిబి -ఇసిల కూటమి)కి వ్యతిరేకంగా ఏ పరిస్థితిచైనా ఎదుర్కొనడానికి తాము సిద్ధంగా వున్నామని గ్రీసు ప్రజలు ఎలుగెత్తి స్పష్టంగా ప్రకటించారు. "నో" వోటు కోసం ప్రజలకు పిలుపు యిచ్చిన తర్వాత కూడా సైరెజా నాయకుడు, ప్రధానిమంత్రి సిప్రాస్ తో సహా గ్రీస్ నాయకులు జర్మనీ నాయకత్వాన వున్న మూడు శక్తుల కూటమి 'టిఐఇకెఎ' వత్తిడులకు అంతిమంగా లొంగిపోయారు. కానీ ప్రజలు వీధుల్లోకి వచ్చారు. సిప్రాస్ మంత్రివర్గంలోని కొందరు మంత్రులు రాజీనామాచేసి "యూరో జోను నియంతృత్వాన్ని ధ్వంసం చేయండి" అన్న పిలుపుతో "పాపులర్ యూనిటీ పార్టీ"ని ఏర్పాటుచేశారు. గ్రీస్ లో పోరాటం కొనసాగుతున్నది.

కనుక సామ్రాజ్యవాదానికి - ప్రపంచ పీడిత జాతులు, ప్రజల మధ్య వైరుధ్యం తీవ్రతరం కావడమేకాక, ప్రధాన వైరుధ్యంగా కూడా కొనసాగుతున్నదని దీనినిబట్టి మనం స్పష్టంగా చెప్పవచ్చును. ఈ వైరుధ్యపు ఉనికి, అభివృద్ధి - సామ్రాజ్యవాద దేశాల నడుమ వైరుధ్యంతో సహా ఇతర వైరుధ్యాలన్నింటి ఉనికిని, తీవ్రమవటాన్ని ప్రభావితంచేస్తున్నది కనుక ఇది ప్రధాన వైరుధ్యంగా వుంది.

పెట్టుబడికి -శ్రమకు మధ్యవైరుధ్యం, ప్రపంచ వ్యాపిత సంక్షోభం కారణంగా అభివృద్ధిచెందుతున్న పరిస్థితిని కల్పించిందనేది స్పష్టం. దీనికి అత్యంత ప్రముఖమైన ఉదాహరణ, "వాల్ స్టీట్ ను ఆక్రమించండి" అన్న ఉద్యమం. అమెరికాలోని అన్ని ప్రాంతాల నుండి, యితర దేశాల నుండి కూడా ప్రపంచీకరణ క్రమానికి, దాని పర్యవసానాలకు వ్యతిరేకంగా నిరసన తెల్పడానికి వేలాదిమంది జనం యిక్కడ రోజుల తరబడి ప్రోగయ్యారు. యూరపులో రైల్వే కార్మికులు, గని కార్మికులు వీధుల్లోకి వచ్చారు. తీవ్రమైన సంఘర్షణలు, యితర ఆందోళనలు సాగించారు.

ప్రాన్స్ లో జరిగిన గత యూరోకప్ ఫుట్ బాల్ పోటీల సందర్భంగా, కార్మికులు సమ్మె చేశారు. ప్రత్యేకించి రైల్వే, విమానయాన సిబ్బంది నిరవధిక సమ్మె కారణంగా యూరోకప్ క్రీడల నిర్వాహకులు, పోటీల ఏర్పాట్లు, సరఫరాలు చేయటంలో అనేక ఇబ్బందులను ఎదుర్కొన్న విషయం క్రీడలపట్ల ఆసక్తి వున్నవారికి బాగా తెలిసే వుంటుంది.

ప్రపంచ ప్రజలు సాగిస్తున్న ఈ పోరాటాలు - పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచం యిచ్చిన "నాగరికత అంతం" అన్న పిలుపు ఒక దగాయే కాక పచ్చి అబద్ధం అన్న విషయాన్ని కూడా వెలుగులోకి తెచ్చాయి. భవిష్యత్తు పెట్టుబడిదారీ విధానానిది కాదు; సోషలిజం, కమ్యూనిజంలోనే భవిష్యత్తు వుంది.

ఈ పరిస్థితుల్లో, సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజలను సమీకరించడంలో కమ్యూనిస్టులు నాయకత్వ పాత్ర నిర్వహించాలి. సోవియట్ యూనియన్ పెట్టుబడిదారీమార్గం చేపట్టి, అంతిమంగా కూలిపోయిన తర్వాత సోషలిస్టు చైనాపై ప్రజలకు ఆశలుండేవి. కానీ చైనా కూడా పెట్టుబడిదారీ మార్గం చేపట్టింది. చైనా యిప్పుడు ఒక ఆసియా శక్తిగా మారడానికి, ప్రభావిత ప్రాంతాల కోసం యితర సామ్రాజ్యవాదులతో పోటీపడే పనిలో మునిగివున్నది. ఇది రెండు రకాల సమస్యలను సృష్టించింది. ఒకటి: సామ్రాజ్య

వాదానికి వ్యతిరేకంగా సోషలిస్టు శిబిరం ఏదీ లేదు. సోషలిస్టు దేశ సహాయం కోసం ఆశించకుండా కమ్యూనిస్టు పార్టీలు తామే పోరాటం చేయాల్సి వుంటుంది. రెండు : మరీ ముఖ్యంగా, ప్రపంచ వ్యాపితంగా కమ్యూనిస్టు పార్టీలు ఆంతరంగి కంగానూ, బహిర్గతంగానూ చీలి వున్నారు. అంటే వారిలో సిద్ధాంత-రాజకీయ ఐక్యత కొరవగా వుంది. సోవియట్ యూనియన్, చైనాలు రెండూ కూడా పెట్టుబడిదారీ మార్గంవైపు ఎలా మారాయి అన్న అంశంపట్ల ప్రపంచ ప్రజలు గందరగోళంలో వున్నారు. ఇలాంటి ప్రశ్నకు కమ్యూనిస్టులు స్పష్టమైన సమాధానాలతో ముందుకు రావాల్సి వుంటుంది. వివిధ దేశాల్లో కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాల స్థితిని అధ్యయనం చేసే కర్తవ్యాన్ని మనం చేపట్టాలి.

అందువల్ల కమ్యూనిస్టులు కఠినమైన కర్తవ్యాన్ని ఎదుర్కొంటున్నారు. ఒకవైపున ప్రజా పోరాటాలకు నాయకత్వం వహించాలి. మరోవైపున సోషలిజం వైపుగా తమ్ముతాము, మరియు ప్రజలను సిద్ధాంత రీత్యా, రాజకీయంగా సంసిద్ధం చేసుకోవాలి. దీనిలో విఫలమైతే ప్రజాపోరాటాలు దారితప్పుతాయి. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల దాడులు సాగుతున్న సందర్భంలో యిది యిప్పటికే కనిపిస్తున్నది. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు సృష్టించిన ఇస్లామో ఫోబియాతో, ఇస్లాం మత యువకులు, దేశభక్తులు జేహాద్ పేరిట టెర్రరిజాన్ని చేపడుతున్నారు. ఈ మార్గం చేపట్టడానికి వారి కారణాలేమైనా, వారు చేపట్టిన మార్గం మాత్రం పోరాటాన్ని నిస్సందేహంగా తప్పు మార్గంలోకి నడిపిస్తుంది; దారి మూసుకుపోవడానికి, అంతిమంగా వోటమి వైపుకే నడిపిస్తుంది.

మార్క్సిజం-లెనినిజం ప్రాతిపదికగా ప్రజలు సాగించే పోరాటం మాత్రమే సామ్రాజ్యవాదంపై విజయం సాధించగలదని అర్థం చేసుకోవాలి. ఈ బాధ్యతను చేపట్టడానికి కమ్యూనిస్టులు పూర్తి శక్తితో ముందుకు రావాలి. వాగాడంబరం ఉపయోగపడదు. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంలో మార్క్సిజం - లెనినిజం మన కార్యచరణకు మార్గదర్శిగా, సిద్ధాంతపరంగా, రాజకీయంగా, సాంస్కృతికంగా - అన్ని అంశాల్లో మనల్ని మనం అభివృద్ధి చేసుకోవాలి.

ప్రస్తుతం ఐఎస్ గా పిలవబడుతున్న ఐఎస్ఐఎస్ (ఐసిస్) పరిణామాన్ని అర్థం చేసుకోవటం ఇక్కడ అవసరం. మొదట ఐసిస్ (ఇస్లామిక్ స్టేట్ ఆఫ్ ఇండిపెండెంట్ సిరియా)ను అమెరికా మరియు నాటో దేశాల ప్రత్యక్ష తోడ్పాటుతో సిరియాలో “ప్రభుత్వ మార్పు” ఉద్దేశ్యంతో నిర్మాణం చేశారు. వారు ఐసిస్కు వ్యూహాచరణ, ఆర్థిక అంశాల్లో సహాయాన్నేగాక ఆయుధాలు, మందుగుండు సామాగ్రిని పెద్దస్థాయిలో సరఫరా చేశారు. ప్రారంభంలో ఐసిస్ సిరియాలో తన ఆధిపత్యం క్రింద స్వతంత్ర ప్రాంతాలను నిర్మించుకుంటూ, చివరకు అస్సాద్ ను అధికారం నుండి కూలదోయాలని బయలుదేరింది. ఈ లక్ష్యసాధన కోసం ఐసిస్ తన బలగాలను సిరియా ఉత్తర భాగంలోని అలెపో చుట్టుప్రక్కల కేంద్రీకరించింది. అయితే, సిరియా ప్రభుత్వ బలగాల దాడులకు గురైన ఐసిస్, అమెరికా సైనిక బలగాల పూర్తి అదుపులోకి ఏనాడూ రాని ప్రాంతమైన ఇరాక్ సరిహద్దు ప్రాంతాలైన మోస్సు చుట్టూతా విస్తరించారు.

దీనితో అమెరికా, దాని మిత్రదేశాలు ఆగ్రహించి వాటి మద్దతును ఉపసంహరించుకున్నాయి. ఆపై రష్యాతో కలసి ఐసిస్పై దాడిచేయటం ప్రారంభించింది. ఈ పరిస్థితుల్లో ఐసిస్లో రెండు మార్పులు చోటుచేసుకున్నాయి. ఒకటి - పశ్చిమ ప్రపంచానికి ఒక గుణపాఠం చెప్పాలనే వాంఛను బలంగా కలిగివున్న ప్రపంచవ్యాపిత ముస్లిములలో నుండి పెద్ద స్థాయిలో ఐసిస్లో చేర్చుకోవటం ప్రారంభమైంది. రెండు - సిరియా, ఇరాక్ సరిహద్దులకు ఆవల రక్షణ తీసుకోవటం జరిగింది. ఐసిస్ పేరును ఐఎస్ గా అనగా ఇస్లామిక్ స్టేట్స్ (ముస్లిము రాజ్యాలు)గా మార్చుకుంది. దీని కార్యక్రమాలలో మరో ముఖ్యమైన మార్పు చోటుచేసుకుంది. ప్రత్యేకించి యూరపులోని వివిధ ప్రాంతాలపై టెర్రరిస్టు దాడులు చేయటం ప్రారంభించింది. ఈ విధంగా అమెరికా మరియు దాని మిత్రదేశాల ద్వారా సృష్టించబడిన ఐఎస్, సృష్టించిన వానికే భీతిగాల్చేలా రూపొందింది. అయితే, ఐఎస్ ఎత్తుగడలు వాస్తవానికి సామ్రాజ్యవాద సైనిక స్థావరాల్నిగాక ప్రజలను భయభ్రాంతుల్ని చేస్తున్నాయి. దీనితో సామ్రాజ్యవాదుల చేతిలోన్న బలమైన ప్రచార యంత్రాంగం ద్వారా విస్తృత ప్రజాభిప్రాయాన్ని ఐఎస్ కు వ్యతిరేకంగా మలిచారు. మెట్రోస్టేషన్లు, రెస్టారెంట్లు, థియేటర్ హాల్స్, రద్దీ మార్కెట్ ప్రాంతాలలో దాడులు వాస్తవికంగా సాధారణ ప్రజానీకాన్ని అత్యధికంగా బలితీసు కుంటున్నాయి. ఈ విధంగా సామ్రాజ్యవాదులను ఏకాకిని చేయటానికి బదులు వారే తమంతాముగా ఏకాకులవుతున్నారు. ఈ విధమైన భయోత్పాతం కల్పించే ఎత్తుగడలు విజయం సాధించలేవు. అయితే, సామ్రాజ్యవాదులు తరచుగా తమ పాదాలపై వేసుకునేందుకే పెద్ద రాతి బండల నెత్తుకుంటారని ఈ ఘటనా క్రమం ద్వారా స్పష్టమౌతోంది.

ఈ సందర్భంలో ప్రపంచంపై అధికారం చలాయించడానికి, ఏ దేశమూ ప్రపంచీకరణ కబంధ హస్తాల నుండి బయటపడలేని విధంగా అన్ని ఆర్థిక వ్యవస్థలనూ బంధించడానికి, ద్రవ్య పెట్టుబడి సువ్యవస్థిత పెత్తనాన్ని నెలకొల్పడానికి వుద్దేశించిన ప్రపంచీకరణ క్రమం కమ్యూనిస్టుల ముందుకు, ఒక ముఖ్య కర్తవ్యాన్ని తెచ్చింది. ఏ పీడిత దేశమూ తన కబంధ హస్తాల నుండి బయటపడి, స్వతంత్రంగా అభివృద్ధి చెందకుండా ఈ క్రమం నిరోధించగలదని సామ్రాజ్యవాదులు భావించారు. కాని యిప్పటికే ప్రపంచ వ్యాపితంగా ప్రజలు ఈ కుట్రకు వ్యతిరేకంగా పోరాటం చేస్తున్నారు. సామ్రాజ్యవాద సంకేతను తెంచుకొనడానికి పీడిత దేశాల ప్రజలు సంఘర్షణ సాగిస్తున్నారు. ఐతే, ఒకవైపున తమ తమ దేశాల్లో విప్లవాలు సాగిస్తూనే సామ్రాజ్యవాదుల ప్రపంచ వ్యూహానికి వ్యతిరేకంగా ప్రపంచ వ్యాపితంగా పీడిత ప్రజలంతా ఐక్యంగా నిలిచినప్పుడే ఈ పోరాటాలు శక్తివంతం కాగలుగుతాయి. ప్రపంచ పీడిత ప్రజలను ఐక్యం చేయడానికి ప్రపంచవ్యాపితంగా కమ్యూనిస్టులు తమ కార్యకలాపాలను సమాయత్తం చేసుకోవాలి.

“వివిధ దేశాల కార్మికవర్గం - ప్రపంచ పీడిత జాతులు, ప్రజలంతా ఐక్యం కావాలి; ప్రస్తుత సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణను కూలద్రోయాలి; ప్రపంచ సోషలిస్టు వ్యవస్థ ఏర్పాటు కోసం పోరాటం సాగించాలి” అన్న పిలుపును బిగ్గరగా వినిపిద్దాం.

కర్తవ్యాలు :

1. సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ వ్యూహానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటం
2. మన దేశంలో సామ్రాజ్యవాదులను, వారి హంగుదారులను కూలద్రోయడానికి పోరాడటం; ప్రపంచవ్యాపితంగా సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా పీడిత ప్రజలు సాగిస్తున్న పోరాటాలకు మద్దతునివ్వటం;
3. ప్రపంచంలోని వివిధ దేశాల కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాలను, అవి ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను అధ్యయనం చేయటం; ఆలోచనల రీత్యా దగ్గరగా వున్న పార్టీలతో సంబంధాలు పెంపొందించుకోవటం.

జాతీయ పరిస్థితి

యుపిఏ రెండవసారి అధికారంలో వచ్చిన కాలమూ, మన సమీక్షా కాలమూ ఒకటే. సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్య సంస్థల ఆదేశిత విధానాలను తూచా తప్పుక అమలు జరిపిన కాలమిది. ప్రజలతో చర్చించే ప్రజాస్వామిక ప్రక్రియ పేరిట ప్రజలను మోసగించిన కాలమిది.

ప్రపంచ శక్తిగా ఎదిగిపోతున్న తప్పుడు వక్కాణింపులతో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి రాజకీయంగానూ, సైనికంగానూ లొంగుబాటును పెంచిన కాలమిది. బహుళజాతి కంపెనీలకు జాతీయ సంపదను కట్టబెట్టటం, భారత బడాబూర్జువా వర్గానికి నిరంకుశాధికార పెట్టుబడిని కట్టబెట్టటం తీవ్రమైన కాలమిది. ప్రజారాశుల జీవన, పని పరిస్థితులు మరింతగా దిగజారిన, పౌర, ప్రజాస్వామిక హక్కులు కాలరాయబడిన కాలమిది. ప్రజలపై దోపిడీ, అణచివేతలు పెరిగిన, వాటికి ప్రజల ప్రతిఘటన పెరిగిన కాలమిది.

వ్యవసాయరంగ సంక్షోభం

వ్యవసాయరంగ సంక్షోభానికి కారణమైన విధానాలు అమలవుతూ వచ్చినందున రైతాంగ సంక్షోభం కొనసాగుతూ వస్తోంది. ఈ కాలంలో వ్యవసాయంలో వృద్ధిరేటు 1.5 శాతం వద్దనే వుండగా, దిగుబడిలో వృద్ధిరేటు 1.5 శాతానికి మందగించింది. పైరు పచ్చ విప్లవ కాలంలో ఎక్కువ వృద్ధిరేటు (3 శాతానికి కొద్దిగా అధికంగా) ఎక్కువ పేద, మధ్యతరగతి రైతాంగ శ్రమ వల్లనే సాధ్యమైంది. కానీ దాని ఫలితాలను బహుళజాతి కంపెనీలు, బడా వాణిజ్య సంస్థలు పొందాయి. నూతన ఆర్థిక విధానాల అమలుతో, పైరుపచ్చ విప్లవకాలంలో రైతాంగానికి ప్రభుత్వమందించిన మద్దతునంతా క్రమంగా ఉపసంహరించారు. ఫలితంగా వ్యవసాయ ఉత్పాదకాల ధరలన్నీ పెరిగిపోయాయి. ఇది రైతాంగాన్ని వడ్డీ వ్యాపారుల కబంధ హస్తాల్లోకి నెట్టింది. సంస్థాగత రుణ సౌకర్యాన్ని తగ్గిస్తూ రావటంతో, ఈ పరిస్థితి మరింత దిగజారింది.

ప్రపంచ వాణిజ్య సంస్థ ఒప్పందంపై సంతకం చేయటంతో పంటను తెగనమ్ముకునే పరిస్థితి ఈ కాలంలో తీవ్రమైంది. ఇది పేద, మధ్యతరగతి రైతాంగానికే కాకుండా ధనిక రైతాంగానికి కూడా కష్టాలు కొనితెచ్చింది.

ఈవిధంగా, సబ్సిడీల ఉపసంహరణతో ఉత్పాదకాల ధరలు పెరిగిపోవటం, మద్దతుధరలు లభించకపోవటం - రైతాంగాన్ని రుణాలవైపుకు నెట్టివేసింది. వ్యవసాయరంగంలో నరసింహం కమిటీ చేసిన సిఫార్సుల ఆమోదంతో, షెడ్యూల్డ్ బ్యాంకులు వ్యవసాయ రంగానికి కేటాయించే రుణభాగాన్ని తగ్గించివేశాయి. ఈవిధంగా చిన్న రైతాంగం సంస్థాగత రుణసౌకర్యం నుండి గెంటివేయ బడ్డారు. రైతుల రుణభారం 48.7 శాతానికి పెరిగింది. ఇది ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో అత్యధికంగా (82 శాతం), ఆ తర్వాత తమిళనాడు (74 శాతం), పంజాబ్ (65 శాతం), కర్నాటక (61 శాతం), మహారాష్ట్ర (55 శాతం)లలో రైతాంగం రుణభారంలో కూరుకుపోయారు.

పరిస్థితిలో ఏ మాత్రం ప్రతికూల మార్పు వచ్చినా రైతాంగం ఆత్మహత్యలకు నెట్టబడ్డారు. ఇటీవలి కాలంలో ఆంధ్రప్రదేశ్, కర్ణాటక, మహారాష్ట్ర, మధ్యప్రదేశ్‌లతో పాటుగా ఈ దుస్థితి పశ్చిమ బెంగాలు, ఉత్తరప్రదేశ్, బీహార్‌లకు విస్తరించింది.

ఈ కాలంలో గ్రామీణ భారతం కష్టాల కొలిమిలో కాలింది. రైతాంగం దివాళా తీసి, మధ్యతరగతి రైతాంగం పేద రైతాంగంగానూ, పేద రైతాంగం వ్యవసాయ కూలీలుగానూ దిగజారి పోయారు. భూమి హీనత పెరిగింది. దానితో పాటే కౌలుదారులు, పాలుదారులు, వ్యవసాయ కూలీలుగా సాగుపై ఆధారపడ్డ జనాభా కూడా స్పష్టంగా పెరిగింది. భూమిని లాగివేసుకుని దేశ, విదేశీ పెట్టుబడిదారులకందించే ప్రభుత్వ విధానం వల్ల కూడా భూమి లేని గ్రామీణ కుటుంబాల సంఖ్య పెరిగింది.

పాలకవర్గాలు ఈ సంక్షోభాన్ని వ్యవసాయ రంగంలో పెట్టుబడి మదుపు తగ్గిపోవటంగా మాత్రమే చిత్రించారు. ఈ సాకుతో వ్యవసాయ రంగంలో ప్రభుత్వరంగ పెట్టుబడి మదుపును తగ్గించి, ఈ కాలంలో ప్రైవేటు పెట్టుబడి మదుపును పెంచే విధంగా మౌలిక సదుపాయాలను కల్పించేందుకు ప్రభుత్వ నిధులు హెచ్చించారు. వ్యవసాయ మార్కెటు యార్డులను ప్రైవేటీకరించారు, ప్రైవేటు యార్డులను అనుమతించారు. శీతల గిడ్డంగులకు నిధులు సమకూర్చారు. భారత ఆహార సంస్థ గోదాములను అద్దెకిచ్చారు. ఈవిధంగా రైతాంగాన్ని తొలగించి, వారి స్థానంలో కార్పొరేటు, కాంట్రాక్టు సాగును తెచ్చేందుకు పాలకవర్గాలు ప్రణాళికలను ఈ కాలంలో

అమలు జరపబూనుకున్నాయి. వ్యవసాయ రంగంలో ప్రైవేటు పెట్టుబడిని (ఎంఎన్ఎస్ఐలను) ప్రోత్సహించే చర్యలనేకం తీసుకున్నాయి. బంగ్లా, కార్గిల్ వంటి బహుళ జాతి కంపెనీలను ఆహార ధాన్యాల వాణిజ్యంలోకి, వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల భవిష్య వాణిజ్యంలోకి అనుమతించాయి. చక్కెర రైతాంగాన్ని నష్టపరిచి, మిల్లులకు లబ్ధి చేకూర్చే రంగరాజన్ కమిటీ నివేదికను అమలు జరిపాయి. ప్రత్యేకించి, బిటి ప్రత్తితో జన్యుమార్పిడి విత్తనాలను ప్రోత్సహించి, ఇతర పంటలలో కూడా ఉత్పత్తిని పెంచేందుకు జన్యుమార్పిడి పంగడాలను అనుమతించేందుకు దానిని ఆదర్శంగా చూపారు. వివిధ సెక్షన్ల ప్రజల నుండి దీనికి వ్యతిరేకత ఎదురైనప్పుడు, పర్యావరణ మంత్రిత్వశాఖ ప్రస్తుతానికి ఆ నిర్ణయాన్ని నిలుపుదల చేసింది. వివిధ రాష్ట్రాలలో ప్రజాభిప్రాయ సేకరణ తంతును జరిపారు. ఈలోగా జన్యుమార్పిడి పంటల అనుమతి కమిటీలో మంత్రిత్వశాఖ మాట వినని వారిని తొలగించి, మంత్రిత్వశాఖకు లోబరిచారు. ఆ తర్వాత పెద్దగా ప్రయాస పడకుండానే భారతదేశంలో జన్యుమార్పిడి విత్తనాల ఉత్పత్తికి, జన్యుమార్పిడి పంటల క్షేత్రస్థాయి ప్రయోగాల పేరుతో అనుమతించారు.

యుపిఎ ప్రభుత్వం ఎక్కడ ఆగిందో అక్కడి నుండి అందుకుని సంస్కరణల క్రమంగా పిలవబడేవాని అమలును మోడీ ప్రభుత్వం కొనసాగించింది. 2013 భూసేకరణ చట్టాన్ని సవరిస్తూ ఆర్డినెన్సు జారీ చేసింది. ఇది ప్రజా ప్రయోజనమన్న నిర్ణయించని పదంతో ప్రభుత్వ ప్రాజెక్టుల కోసం రైతులనుండి భూములు సేకరించే ప్రభుత్వ అధికారాన్ని ప్రభుత్వ - ప్రైవేటు భాగస్వామ్యం పేరిట ప్రైవేటు రంగానికి కూడా విస్తరించింది. భూసేకరణ వల్ల బాధితులను (భూమి స్వంతదారులకు అదనంగా) గుర్తించి, వారికి నష్టపరిహారం, పునరావాసం కల్పించే క్లాజులను తొలగించింది. గత యుపిఎ ప్రభుత్వం లాగానే ప్రస్తుత భూముల రిజిస్ట్రేషన్ ధరనే మార్కెటు ధరగా పేర్కొంటూ, ఇచ్చే రెండు రెట్లకు బదులు నాలుగు రెట్లు ఇస్తామన్న మోసాన్నే మోడీ ప్రభుత్వం కూడా సాగించింది.

రైతాంగపు ఆత్మహత్యలకు కారణమైన మూల సమస్యలను పరిష్కరించే బదులుగా కౌలురైతులు, వ్యవసాయకూలీలను రైతాంగం అన్న పరిధి నుండి తప్పించి ఆత్మహత్యల సంఖ్యను సగానికి పైగా తగ్గించి చూపింది.

ఈ కాలంలో భారత ప్రభుత్వం తీసుకున్న ప్రతిచర్య రైతాంగ దుస్థితిని మరింత తీవ్రతరం చేసేదిగా, భూముల నుండి రైతాంగాన్ని తొలగించి కార్పొరేటు/కాంట్రాక్టు సాగును తెచ్చే దిశగానే సాగాయి.

ఈవిధంగా సామ్రాజ్యవాదం, బడాబూర్జువాలు, బడా భూస్వాముల కూటమి భూస్వామ్య, పెట్టుబడిదారీ మార్కెట్టు సంబంధాలనుపయోగించుకొని రైతాంగం నుండి అదనపు విలువను పిండుకుని, రైతాంగాన్ని దారిద్ర్యంలోకి, ఆత్మహత్యలకూ నెట్టాయి.

పారిశ్రామిక స్థంభన

విదేశీ పెట్టుబడి కొత్త పరిశ్రమలను ఏర్పాటు చేయటం కంటే ఇప్పటికే ఉన్న భారతదేశ పరిశ్రమలను కొనివేయటం, కలిపి మేసుకోవటమన్నది ఈ కాలపు ప్రధాన లక్షణంగా వుంది. రెండంకెల స్థాయికి వృద్ధిరేటు చేరుతుందని యుపిఎ ప్రభుత్వం గొప్పగా చెప్పుకున్నప్పటికీ, అది ఈ కాలంలో 6 నుండి 7 శాతం మధ్యనే ఉండిపోయింది. ఉత్పాదక రంగం విపరీత క్షీణతకు గురవటం ఈ కాలపు మరో లక్షణంగా వుంది.

2008 నాటి ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ సంక్షోభ ప్రభావం భారత ఆర్థికవ్యవస్థపై వుంది. అమెరికా, యూరపుల నుండి ఔట్సోర్సింగ్ పై ఆధారపడి వున్న ఐటీ, ఐటీఈఎస్ రంగాలపై తక్షణమే దీని ప్రభావం వడింది. ఈ రంగపు తక్కువ బెళుకుల వన్నె తగ్గింది. ఉద్యోగుల వేతనాల సగటు సగానికి తగ్గింది. ఈ రంగంలో ఉద్యోగుల సంఖ్య 30 శాతం వరకూ తగ్గింది.

సామ్రాజ్యవాద ఆర్థిక వ్యవస్థలు సంక్షోభంలోనే వుండటంతో, భారత ఎగుమతుల నుండి ఆదాయం తగ్గింది. చెల్లింపుల సమతుల్యతలో లోటు ఏర్పడింది. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం వడ్డీ రేట్లు విపరీతంగా తగ్గించి వేయటంతో భారత బడా బూర్జువా వర్గం భారీగా వాణిజ్య రుణాలు తీసుకుంది. భారత ప్రభుత్వం డాలర్ల బాండ్లు కొనుగోలు చేసింది. దీనివల్ల ఈ కాలంలో చెల్లింపుల సమతుల్యత బాగున్నట్లుగా పైకి కనిపించినప్పటికీ, దాగివున్న సంస్థాగత బలహీనతలు ఆర్థిక వ్యవస్థపై ప్రభావం చూపాయి. రూపాయి బలహీనపడింది. మన సరుకులు మరింత చౌకగా ఎగుమతి చేయవలసి వచ్చింది. రికార్డు స్థాయికి పెరిగిన చమురు ధరల కారణంగా ముడిచమురు దిగుమతికి అత్యధిక విదేశీ మారక ద్రవ్యం వెచ్చించవలసి వచ్చింది.

అనేక బహుళజాతి కంపెనీలు చట్టబద్ధంగానూ, చట్ట వ్యతిరేకంగానూ కూడా ఆర్థిక వ్యవస్థను లూటీ చేశాయి. ప్రభుత్వం చూస్తూ ఊరకుండటమే కాదు; బహుళజాతి కంపెనీలు అనుసరించిన చట్ట వ్యతిరేక పద్ధతులకు చట్టబద్ధతను కల్పిస్తూ, వారి లూటీతో సహాయపడింది (ఉదా : నోకియా). విదేశీ యజమానులకు లాభాలూ, రాయల్టీలు, వేతనాల రూపంలో విదేశీ పెట్టుబడి దేశంలోకి రావటాని కంటే మించి సంపద తరలిపోయింది. ఇంతేకాక, వస్తున్న విదేశీ పెట్టుబడిలో సంస్థాగత ద్రవ్య పెట్టుబడి (ఎఫ్బిఐ) అనేక రెట్లు పెరిగిపోతూ విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడిని (ఎఫ్డీఐ) ద్వితీయ స్థానానికి నెట్టివేసింది. అంటే ఈ కాలంలో దేశంలోకి వచ్చిన విదేశీ పెట్టుబడి స్థాకు మార్కెటు జూదంలోకి అధికంగా వెళ్ళింది తప్ప కొత్త పరిశ్రమల స్థాపనలోకి రాలేదు.

దేశ సహజవనరులను కారుచౌకగా యుపివి- ప్రభుత్వం సామ్రాజ్యవాద బడా కంపెనీలకు బంగారు పళ్ళెంలో పెట్టి వివిధంగా కట్టబెట్టిందో బొగ్గు గనులు, 2జి స్పెక్ట్రం కేసులలో బయటపడింది. దీనిలో వున్న వందల కోట్ల రూపాయల అక్రమార్కాల సంగతలా వుంచితే, దేశవనరులను కొల్లగొట్టు కునేందుకు ఎలాంటి ఆంక్షలూ లేకుండా చేయటంతో దేశ భవిష్యత్తు అమ్మి వేయబడింది. ఈ సహజ వనరులు ఒకసారి తమ గుప్పెటిలోకి రాగానే, ఈ శక్తులు తమ గుత్తాధిపత్యాన్ని ఉపయోగించి ప్రభుత్వాన్ని అదిరించి బెదిరించి అనేక రెట్లు ఎక్కువ ధరలను ప్రజలపై రుద్దాయి. ఒక డాలరు నుండి నాలుగు డాలర్లకు, అక్కడ నుండి 18 డాలర్లకు ఒక బి.టి.యు. సహజవాయువు ధరను రిలయన్సు, బ్రిటిష్ పెట్రోలియం పెంచుకోగలిగిన తీరు దీనిని తెలుపుతోంది. నాటి ప్రధాని మన్మోహన్ దీనిని ఆశ్రిత పెట్టుబడిదారీ విధానమన్నారు గానీ నిజానికది భారత బడా బూర్జువావర్గపు ఒకానొక మౌలిక స్వభావమైన ప్రజాసంపదను కొల్లగొట్టి బలిసే నిరంకుశాధికార పెట్టుబడిదారీ విధానమే.

బొగ్గుగనులు, 2-జి స్పెక్ట్రమ్ వంటి సహజవనరుల అమ్మివేతలో జరిగిన ఈ అవినీతి, అక్రమార్కాలపై బిజెపి కారాలూ, మిరియాలూ నూరింది. 'మొదట అర్జీ యిచ్చిన వారికే మొదటి కేటాయింపు' అన్న విధానంతో ఈ అక్రమార్కాలను సాగాయనీ, తనకధికారమిస్తే వాటి కేటాయింపును పారదర్శక బహిరంగ వేలం విధానంలో అమలు చేస్తానని వాగ్దానం చేసింది. అయితే తాను అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత, గతంలో బొగ్గుగనులు పొందినవారికే తిరిగి వచ్చే విధంగా గనులు, ఖనిజాల చట్టానికి సవరణలు చేసింది. ఈ సవరణల ద్వారా ఖనిజ సంపదను అమ్ముకునే అధికారాన్ని రాష్ట్రాలకు కూడా కల్పించింది.

ఉత్పాదక రంగాన్ని కునారిల్ల చేసిందంటూ యుపివి ప్రభుత్వంపై నిప్పులు చెరిగిన నరేంద్ర మోడీ, ఈ రంగాన్ని ప్రోత్సహించి, యువతకు ఉపాధి లభ్యత పెంచుతానని వాగ్దానం చేశాడు. ప్రధాని అయిన తర్వాత "భారత్ లో తయారీ" నినాదమిచ్చాడు. తాను పర్యటించిన ప్రతి దేశంలోని పెట్టుబడిదారులనూ 'భారత్ కు రండి, పెట్టుబడులు పెట్టండి; ఉత్పత్తి చేయండి, విదేశాలకు ఎగుమతి చేసి లాభాలు పొందండి' అని ఆహ్వానించాడు. 'మీకు కావాల్సిన సకల సౌకర్యాలూ కల్పిస్తాను. పెట్టుబడిదారుల అభీష్టం మేరకు కార్మికులను నియమించుకోవటానికి, తొలగించటానికి వీలుగా కార్మికుల హక్కులన్నీ తొలగిస్తూ కార్మిక చట్టాలకు సవరణలు చేసి కార్మికులను యజమానులకు లోబర్చి వుంచుతానని పదే పదే వారికి హామీ ఇచ్చాడు. 'మేక్ ఇన్ ఇండియా' విధాన అమలులో భాగంగా రక్షణ ఉత్పత్తి రంగాన్ని విదేశీ పెట్టుబడులకు అనుమతించాడు. 70 శాతం ఆయుధాలను, ఆయుధ సామాగ్రిని భారత్ దిగుమతి చేసుకుంటున్నది. విదేశీ కంపెనీ వాటిని ఇక్కడే తయారుచేస్తే, భారత్ కు విదేశీ మారక ద్రవ్యం ఆదా అవుతుందని, అది ఉద్యోగావకాశాలను కల్పిస్తుందని మోడీ ప్రకటించాడు. విదేశీ ఆయుధ కంపెనీలు ఇక్కడ ఉత్పత్తి చేయవు. విదేశీ భాగాలన్నీ తెచ్చి ఇక్కడ కూర్చు చేస్తాయి. ఉదా: ఫాక్స్ కాన్ కంపెనీ భారత్ లోని తన కంపెనీని మూసివేసింది. వందలాది కార్మికులను నిరుద్యోగం పాలిట పడవేసింది. "భారత్ లో తయారీ"లో భాగంగా ఆంధ్రప్రదేశ్ లో నూతన ఫ్యాక్టరీ పెడతానని వచ్చింది. చంద్రబాబు నానా ఆర్థికం చేశాడు. ఇంతకీ పాత ఫ్యాక్టరీలో తయారు చేస్తున్న మొబైల్ ఫోన్లనే కొత్త ఫ్యాక్టరీలోనూ కూర్చు చేస్తుంది. కొత్తగా ఉద్యోగాలు పెరిగింది లేదు. అనుభవం తక్కువన్న సాకుతో తక్కువ వేతనాలు చెల్లిస్తుంది. "భారత్ లో తయారీ" భారత పారిశ్రామిక రంగాన్ని - భూమి, విద్యుత్తు, ఖనిజాలు మొదలైన వనరులన్నింటినీ, కారుచౌక శ్రమశక్తిని ఉపయోగించుకొని లాభాలను తమ మాతృదేశాలకు తరలించివేసే విదేశీ పెట్టుబడికి ఉపాంగంగా దిగజారుస్తుంది.

నిరుద్యోగం-దారిద్ర్యం

ప్రచారార్థాటంతో సాగిన ఆర్థిక వృద్ధి, ఉపాధి కల్పనలో వృద్ధిని తీసుకు రాలేదు. ఈ కాలంలో గ్రామాల నుండి నగరాలకు ఉద్యోగాలు వెతుక్కుంటూ ప్రతి సం॥రం వలసవెక్తున్న కోటిమందికి ఉత్పాదక రంగం ఉపాధి కల్పించలేకపోయింది. తక్కువ వేతనాలతో ఎలాంటి ఉద్యోగభద్రతా లేని రోజువారీ కూలీ పనులే వారికి దిక్కు కాంట్రాక్టు, ఔట్ సోర్సింగ్ వంటి అనియత ఉద్యోగాలు ప్రభుత్వరంగ సంస్థలలో కూడా పెరిగాయి. నోయిడా, మానెసర్, శ్రీపెరంబూర్, హెమాసూరు వంటి పారిశ్రామిక వాడలలో భారీ ఉత్పాదక పరిశ్రమలున్న బహుళజాతి కంపెనీలు కార్మికుల హక్కులను కాలరాస్తున్నాయి. యూనియన్లు కూడా పెట్టుకోనివ్వటంలేదు. ప్రభుత్వ, పోలీసు యంత్రాంగాలు యజమానుల పక్షాన నిలబడి కార్మికులపై పాశవిక నిర్బంధ కాండను సాగిస్తున్నాయి. ఉదా : మారుతి సుజుకీ కార్మికుల ఆందోళన.

మరింతమంది ప్రజలు దారిద్ర్యంలో కూరుకు పోయారు. అరిందంసేన్ కమిటీ 70 శాతం మంది దారిద్ర్యరేఖకు దిగువనున్నారని తెలిపింది. కాగా, లెక్కల తకరారుతో యుపివి ప్రభుత్వం ఎక్కువ మంది దారిద్ర్యం నుండి బయటపడ్డారని చూపే ప్రయత్నం చేసింది. అనేక దేశీయ, అంతర్జాతీయ స్థాయి నివేదికలు 40 నుండి 60 శాతం ప్రజానీకం నికృష్ట దారిద్ర్యంలోనే వున్నారని తెలిపాయి.

ఈనాటికీ 60 శాతం ప్రజానీకం వ్యవసాయంపై ఆధారపడి వున్నారు. యుపివి ప్రభుత్వ విధానాలతో ఏర్పడిన సంక్షోభం, వ్యవసాయం నుండి సృష్టించబడిన ఆదాయాలను తినివేసింది. ప్రజలకు అందుబాటులో వుండే ప్రత్యామ్నాయ ఉపాధి అవకాశాలేమీ లేవు. రైతాంగ ఆదాయాలు పెంచేందుకుగానీ, సంస్థాగత మార్పులు - భూపంపకం ఇతర రంగాలలో ఉపాధి కల్పన చేయటానికిగానీ యుపివి ప్రభుత్వం ఎలాంటి చర్యలూ తీసుకోలేదు. ప్రజలకు లభిస్తున్నది హీనస్థాయి ఉపాధి. అత్యంత

హీన పరిస్థితుల్లో పని చేసేందుకు, గ్రామాల నుండి నగరాలకూ విదేశాలకూ వలస వెళ్లటం ఈ కాలంలో విస్తారంగా పెరిగింది.

ప్రభుత్వ సేకరణ సంస్థల తప్పింపు, మార్కెట్ యార్డుల ప్రైవేటీకరణ, రైతాంగం నుండి బ్యాంకు రుణాలను క్రమంగా వాణిజ్యానికి తరలింపు; రైతాంగానికి మద్దతు ఉపసంహరణ మొదలగు ఈ విధానాలనే బిజెపి ప్రభుత్వం కూడా కొనసాగించింది. సామాజిక రంగానికి (ఆరోగ్యం మరియు వైద్య సేవలు, విద్య, ఆహార భద్రత మొ.) కేటాయించులను రూ॥ 1.75 లక్షల కోట్ల మేర కోత పెట్టింది. కాగా ఏడాదికి రూ. 5 లక్షల కోట్ల మేరకు బడాబూర్జువాలకు, విదేశీ పెట్టుబడిదార్లకు యుపిఎ ప్రభుత్వమిచ్చిన పన్ను రాయితీలను ఇది కొనసాగించింది. ప్రజలను మరింత దారిద్ర్యంలోకి నిరుద్యోగంలోకి బిజెపి ప్రభుత్వం నెడుతున్నదనేది స్పష్టం.

పేదరికం పెరుగుదల, నిరుద్యోగం యొక్క ప్రభావం అట్టడుగువర్గాల ప్రజలపై అధికంగా వుంది; వీరందరిలోకీ ఆదివాసులు దీనికి అత్యధికంగా గురవుతున్నారు. వారు, వారి గ్రామాల నుండి భూమి నుండి, అడవి నుండి తరిమివేయబడుతున్నారు. అభివృద్ధి ప్రాజెక్టుగా చెప్పబడే ప్రతిదానికీ తమ జీవితాలను, జీవనాధారాలను పణంగాపెట్టి మొదట మూల్యం చెల్లిస్తున్నది ఆదివాసులే.

మరొక కులానికి చెందిన వారిని వివాహమాడి నందుకు యువతీ యువకులను శిక్షిస్తున్నారు; చంపుతున్నారు. అనేక రూపాల్లో వివక్షకూ, అణచివేతకూ మహిళలు గురౌతున్నారు. పొలాలలోనూ, కర్మాగారాలలోనూ సమానపనికి సమాన వేతనాన్ని చెల్లించ నిరాకరిస్తూ మహిళల శ్రమను అధిక దోపిడీకి గురిచేస్తున్నారు. మహిళా సాధికారికత పేరిట వారిని సెజ్లలో కట్టుబానిసలుగా దిగజార్చుతున్నారు; సూక్ష్మరుణ కంపెనీలు వారి రక్తాన్ని పీల్చి వేస్తున్నాయి. దోపిడీ వర్గాల లాభార్జన కొరకు విస్తరిస్తున్న మార్కెట్టులోకి వస్తున్న ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానం, మహిళల పనిభారాన్ని తగ్గించే బదులుగా తీవ్రం చేస్తున్నది; పితృస్వామిక భావజాలాన్ని బలీయం చేస్తున్నది; గర్భంలోనే బాలికా శిశువుల వధ దీనికి తార్కాణం.

గ్రామీణ భారతంలో పెరుగుతోన్న ఉద్రిక్తతల మూలంగా దళితులపై అకృత్యాలు, దాడులు పెరుగుతున్నాయి. వ్యవసాయరంగంలో సంక్షోభం తీవ్రమైన కొలదీ గ్రామీణ పేదలలో అధికంగా వున్న దళితుల జీవనం కల్లోల భరితమౌతోంది. దళితుల సాధికారికత గురించి ఎన్ని మాటలు చెప్పినా, వారికి ఉపాధి సౌకర్యాలు కుదించుకుపోతున్నాయి. వారు పట్టణాలకు వలసపోయేందుకు నెట్టబడుతూ దౌర్భాగ్య జీవితాలు గడవవలసి వస్తున్నది.

నేడు ఉనికిలోవున్న సామాజిక వ్యవస్థ, అత్యంత విలువైన మానవ ఉత్పత్తి శక్తిని నాశనం చేస్తున్నది. పిల్లలకు ప్రాథమిక విద్యను నిరాకరిస్తున్నది. శ్రామికుల్లో ఒక భాగాన్ని తీవ్ర దోపిడీకి గురిచేస్తున్నది. మరొక భాగానికి పూర్తిగానో, పాక్షికంగానో పని లేకుండా చేస్తున్నది. ఉత్పత్తిని సాగించేందుకూ, అభివృద్ధి పరిచేందుకు శిక్షణ గరిపే ప్రాథమిక స్థాయి నుండి ఉన్నతస్థాయి వరకు విద్యను ప్రజల అవసరాలను తీర్చే విధంగా కాకుండా గుత్తాధిపతుల దోపిడీ అవసరాలు తీర్చేవిధంగా తయారుచేస్తున్నారు.

ధనిక దేశాల నుండి వస్తున్న వారికి అత్యాధునిక వైద్య సౌకర్యాలను తరచుగా మెడికల్ టూరిజం పేరిట ప్రభుత్వ సబ్సిడీలతో అందిస్తున్నారు. కాగా, కోట్లాది మంది భారతీయులు, ప్రత్యేకించి గర్భిణీలు, శిశువులు, కనీస వైద్య, ఆరోగ్యసేవలు అందుబాటులో లేక సులభంగా నివారించగల వ్యాధులకు గురై మరణిస్తున్నారు. వైద్య ఆరోగ్య సేవలను ప్రైవేటీకరిస్తున్నారు. పేదల అవసరాలు తీర్చే పేరుతో ప్రవేశపెట్టిన వైద్య బీమా పథకాల ద్వారా, ప్రజాధనాన్ని కార్పొరేటు ఆసుపత్రులకు మళ్ళిస్తూ, ఆరోగ్యబీమాను ప్రోత్సహిస్తున్నారు. లాభార్జన వ్యాపారంగా మారిన వైద్య బీమా రంగాన్ని కబళించేందుకు పెద్ద పెద్ద విదేశీ బీమా కంపెనీలు పోటీపడుతున్నాయి. విదేశీ మారకద్రవ్యార్జన ఆరాటంలో పడిన పాలకులు, దేశ ప్రజలను ఔషధ ప్రయోగాలకు జంతువులుగా వినియోగించు కునేందుకు - ఆ ఔషధ ప్రయోగాల ఫలితంగా సంభవించే వైకల్యాలను పట్టించుకోకుండా - విదేశీ మందుల కంపెనీలకు అనుమతినిస్తున్నారు. దేశ ప్రజల ఆరోగ్యాన్ని రక్షించే బదులుగా బహుళజాతి కంపెనీలు తమ లాభార్జన కొరకు సాగిస్తున్న ఈ నీతిబాహ్య చర్యలకు ప్రభుత్వం తన పూర్తి మద్దతు నందిస్తోంది.

అసమాన ఆర్థికాభివృద్ధి, తత్ఫలప్రసంగా అసమాన రాజకీయాభివృద్ధి అనేక సమస్యలను సృష్టిస్తున్నది. జాతుల, ప్రాంతాల నిజమైన అభివృద్ధి లేదు. ప్రజల జాతీయ, ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలు అనేక రూపాలలో, అనేక స్థాయిల్లో వ్యక్తమౌతున్నాయి. ప్రాంతమూ, భాషా, సంస్కృతి అభివృద్ధి చెందాలి అనే దానినుండి ప్రత్యేక రాష్ట్ర డిమాండు, స్వయం నిర్ణయాధికార హక్కు డిమాండు వరకూ వ్యక్త మౌతున్నాయి. కాశ్మీరులోనూ. ఈశాన్య భారతంలోనూ స్వయం నిర్ణయాధికారం కొరకు పోరాటాలు కొనసాగుతున్నాయి. భారత పాలకవర్గాలు వాటిని అణచివేసేందుకు పాశవిక నిర్బంధాన్ని ప్రయోగిస్తూనే, వాటిని ప్రధాన స్రవంతిగా చెప్పబడేదానిలో చేర్చటమన్న పేరిట అప్పుడప్పుడు చర్చల తరంగాన్ని సాగిస్తున్నాయి. భారత్ యూనియన్లో ప్రత్యేక రాష్ట్రం కావాలని దేశంలోని అనేక ప్రాంతాలు కోరుతున్నాయి. ఆ డిమాండ్లను తీర్చటమో, ఆ ప్రాంత అభివృద్ధికి చర్యలు తీసుకోవటమో కాకుండా పాలకవర్గ పార్టీలు వాటిని ప్రాంతీయ విద్వేషాలు రెచ్చగొట్టేందుకు ఉపయోగపెట్టుకుంటున్నాయి. ప్రజా ఉద్యమంలో భాగంగా సైనిక దళాల ప్రత్యేక అధికారాల చట్టాన్ని రద్దు చేయాలన్న డిమాండు ముందుకు రావటం, దేశ సమగ్రతను కాపాడే పేరిట ప్రభుత్వం ప్రజలపై సాగిస్తున్న నిర్బంధకాండ తీవ్రతను తెలుపుతున్నది.

నిజానికి సమగ్రతను పరిరక్షించటమనే పిలుపు వాస్తవానికి వివిధ జాతులపై రాజ్య అణచివేతను పరిరక్షించి జాతుల సమానత్వాన్ని నిరాకరించే పిలుపు మాత్రమే. కొన్నిసార్లు, భిన్నాభిప్రాయాలున్న జాతులకు ప్రత్యేక రాష్ట్ర ఏర్పాటును కల్పించటంగా

అది కప్పివంచబడుతోంది. కానీ నిర్బంధం కొనసాగుతోంది. జాతీయ సమగ్రత పరిరక్షించాలనే పిలుపు తరచుగా జాతీయ దురహంకారాన్ని పెంచేందుకు దుర్వినియోగపరచబడుతోంది.

ప్రస్తుత సామాజిక వ్యవస్థ, మానవ ఉత్పత్తి శక్తులను నాశనం చేయటంతోపాటు, ప్రకృతిని వినాశనానికి గురిచేస్తున్నది. అడవుల నాశనం, భూమి కోతకు గురికావటం వినాశకర వరదలకు దోహదీస్తున్నది. భూసారం ఆందోళనకర స్థాయికి దిగజారింది. భూగర్భ జలాలు అడుగంటి పోతున్నాయి. నూతనంగా కొన్ని ప్రాంతాలు ఎడారిగా మారే ప్రమాదంలో వున్నాయి. అదుపులేని లాభార్జన పరుగు - నీటిని, గాలినీ కలుషితం చేసి ప్రజల ఆరోగ్యానికి హానికరంగా పరిణమించింది.

బుజ్జగింపు - అణచివేత

జీవన, పని పరిస్థితులు దిగజారిపోవటంతో ప్రజలలో అశాంతి, అసంతృప్తి గూడు కట్టుకున్నది. ప్రభుత్వం భూములు గుంజుకోవటాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ ఈ కాలంలో గ్రామీణ ప్రజలు ప్రతిఘటన చూపారు. సెజ్లు, విద్యుత్ కర్మాగారాలు, అణువిద్యుత్తు, రోడ్లు, రేవులు, విమానాశ్రయాలు మొదలైనవానికి వ్యతిరేకంగా సాగిన ఈ ప్రతిఘటనకు, అభివృద్ధి ప్రాజెక్టుల పేరుతో తమ జీవితాల్ని, జీవనోపాధిని ధ్వంసం గావించటం ప్రధాన కారణం.

బలవంతపు భూసేకరణను ప్రతిఘటించిన ప్రజలపై యుపిఏ ప్రభుత్వం పాశవిక నిర్బంధకాండకు పాల్పడింది. అయినప్పటికీ ప్రజల ప్రతిఘటన కొత్త ప్రాంతాలకు - ఉత్తరప్రదేశ్ నుండి మహారాష్ట్ర వరకూ; ఆంధ్రప్రదేశ్ నుండి తమిళనాడు వరకూ; పశ్చిమ బెంగాలు, ఒరిస్సాల నుండి జార్ఖండ్, మధ్యప్రదేశ్, గుజరాత్ వరకూ విస్తరించింది.

అదే సమయంలో ప్రజలను పోరాట పథం నుండి మళ్లించేందుకు కాంగ్రెసు పార్టీ ఇతర మోసపూరిత పద్ధతులను వినియోగించింది. వాటిలో ఒకటి సమస్యల ఎడల “హక్కుల వైఖరి”. మౌలిక అవసరాలు పొందే ప్రజల మౌలిక హక్కును గుర్తించి వాటికి చట్టబద్ధతనిస్తానని కాంగ్రెసు నాయకత్వంలోని యుపిఏ ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. సమాచారహక్కు, విద్యాహక్కు, ఉపాధి హక్కు, ఆహార భద్రత హక్కు, ఆదివాసుల సాంప్రదాయక హక్కుల పునరుద్ధరణ వంటి చట్టాలను చేసింది.

ఈ ‘హక్కుల’ చట్టాలేవీ అమలుకు చర్యలు తీసుకోకపోవటం వంచనలో ఒక భాగం మాత్రమే. చట్టం చేసిన నాటి నుండీ వాటిని నీరుగార్చేందుకు యుపిఏ ప్రభుత్వం పూనుకుంది. ఆదివాసుల సాంప్రదాయక హక్కులు, ఆహారభద్రత విషయాలలో ఇది అత్యంత స్పష్టంగా తేటతెల్లమవుతోంది. ఆదివాసులకు చేకూర్చవలసిన లబ్ధిని నిరాకరిస్తూ కేంద్ర మంత్రిత్వశాఖ ఆదేశాలు విడుదల చేయగా, చట్టానికి విధి విధానాలు రూపొందించకుండా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నాయి. ఇక గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథకం, నమోదుచేసుకున్న వారిలో సగంకంటే తక్కువమందికి మాత్రమే ఉపాధి కల్పించిందని, నిర్దేశించబడిన దానికంటే చాలా తక్కువ వేతనాలు చెల్లించారనీ ప్రభుత్వ సర్వేలే తెలిపాయి.

బిజెపి కూడా సామాజిక భద్రతా పథకాలనే వాటిని ప్రకటించింది - ప్రధానమంత్రి జన్ ధన్ యోజన, ప్రధాని జీవన్ జ్యోతి బీమా యోజనా, ప్రధాని సురక్షా బీమా యోజనా, అటల్ పెన్షన్ యోజనా వగైరాలు. సంక్షేమరంగంపై బిజెపి ప్రభుత్వ మొదటి దాడి నుండి ప్రజల దృష్టి మరల్చేందుకు ఈ పథకాలను ప్రకటించింది.

2011 ఆర్థిక - సామాజిక జనాభా గణన నుండి ఎంపిక చేసిన సమాచారాన్ని విడుదల చేయటం ద్వారా, పేదరిక గణాంకాలను మరింతగా కుదించి తదనుగుణంగా అనేక ప్రభుత్వ పథకాలలోని లబ్ధిదారుల సంఖ్యను తగ్గించేందుకు మోడీ ప్రభుత్వం పూనుకుంది. హేతుబద్ధత పేరిట యుపిఏ ప్రభుత్వం అనేక పథకాలను కలిపివేయగా, ప్రస్తుత మోడీ ప్రభుత్వం ఈ అనేక పథకాల అమలు భారాన్ని రాష్ట్రాలపై మోపింది. లబ్ధిదారుల బ్యాంకు ఖాతాలలోకి నేరుగా సొమ్ము వేయటం మరో పద్ధతి. సబ్సిడీ కేటాయింపులను తగ్గించేందుకు కాంగ్రెసు రూపొందించిన ఈ పథకాన్ని బిజెపి ప్రభుత్వం కొనసాగిస్తున్నది.

ప్రజల ఏ ఒక్క మౌలిక సమస్యనూ పరిష్కరించలేని పాలకవర్గాలు ప్రజలపై పాశవిక నిర్బంధాన్ని అమలు జరుపుతున్నాయి. యుపిఏ ప్రభుత్వ అడుగుజాడలలోనే నడుస్తున్న ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం జైత్ పూర్, కూడంకులం వంటి చోట్ల అణువిద్యుత్తుకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమిస్తున్న ప్రజలపై నిర్బంధాన్ని కొనసాగిస్తున్నది; వ్యవసాయ భూములలో ధర్మల్ విద్యుత్తు కేంద్రాల నిర్మాణాన్ని ప్రతిఘటిస్తున్న రైతులపై పోలీసు కాల్పులను కూడా కొనసాగించింది.

విభజించి - పాలించు

ప్రజలను విడదీసి, అణచివంచేందుకు పాలకవర్గాలు దుర్మార్గమైన ‘విభజించి-పాలించు’ విధానాన్ని ప్రయోగిస్తున్నాయి. ప్రాంతీయ, కుల, మత, భాషా విభేదాలను ఉపయోగించుకొని విద్వేషాలను రెచ్చగొట్టి ప్రజలను విడదీసి, వారి ఐక్యతను నీరుగార్చుతున్నాయి. పాలకవర్గ ముఠాలు దశాబ్ద కాలంపైగా తెలుగు ప్రజల నడుమ ప్రాంతీయ భావోద్వేగాలను విద్వేషాల స్థాయికి రెచ్చగొట్టి అసలు సమస్యల నుండి, వాటి కొరకు పోరాటం నుండి ప్రజల దృష్టిని మళ్లించాయి. దళిత కులాల మధ్య వైషమ్యాలు రెచ్చగొట్టి వారిని విడదీసి, పాలకవర్గ ముఠాలలో ఏవరో ఒకరికి అనుయాయులుగా తయారు చేశాయి.

దీనిలో అత్యంత దుర్మార్గమైనది, భిన్నమతాల ప్రజానీకం మధ్య మత విద్వేషాలను రెచ్చగొట్టడం. దీనికి నగ్నమైన బహిరంగ పద్ధతులను బిజెపి వాడుతుండగా, కాంగ్రెసు నాజుకైన, ముసుగు పద్ధతులను వాడుతున్నది. గుజరాత్ మారణకాండ తర్వాత

బిజెపి, ఆర్ఎస్ఎస్లు మరింత చెలరేగి ముస్లిం మతస్థులకు వ్యతిరేకంగా విద్వేషాన్ని, భావోద్వేగాలను ప్రేరేపించేందుకు పుకార్లను అబద్ధాలను వ్యాపింపజేసి అధికారానికి ఎగబ్రాకేందుకు పూనుకున్నాయనేందుకు ముజఫర్‌పూర్ దాడులే సాక్ష్యం. అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత బిజెపి, ఆర్ఎస్ఎస్లు మతోన్మాద ప్రచారాన్ని రాజకీయ ప్రచారంలో భాగంగా సాగిస్తున్నాయి. అయినా భారతదేశంలో శ్రమజీవులు తరతరాలుగా కాపాడు కుంటూ వస్తున్న మతసామరస్యాన్ని మతోన్మాద శక్తులు నాశనం గావించటాన్ని అనుమతించబోమని పదే పదే ఆచరణలో నిరూపించారు.

మతాన్ని రాజకీయాలకు దూరంగా వుంచటమన్న ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థ సూత్రానికి విరుద్ధంగా, భారత పాలకవర్గాలు మతపరంగా సమాజాన్ని చీల్చేందుకు అన్ని ప్రయత్నాలూ చేస్తున్నాయి. బిజెపి ప్రభుత్వ దన్నుతో ఆర్ఎస్ఎస్, దాని అనుబంధ సంఘాలు మతోన్మాదాన్ని రెచ్చగొడుతున్నాయి. ఆగ్రాలో జరిగినట్లుగా హిందూ యేతరులను బలవంతంగా హిందువులుగా మార్చే ప్రక్రియకు సమర్థనగా ‘ఘర్ వాపస్’ నినాదాన్ని ప్రచారంలో పెట్టాయి. హిందూ యేతరులపై విషం చిమ్మటం వీరికి రోజువారీ పనయ్యింది. రాముని విశ్వసించనివారు అక్రమ సంతానమనీ, మదర్నాలు టెర్రరిజం కేంద్రాలనీ, ముస్లిం జనాభా వేగంగా పెరుగుతున్నదనీ, కనుక హిందూ మహిళలు నలుగురు పిల్లలను కనాలనీ, ఎద్దు మాంసం తినేవారు పాకిస్తాన్‌కు వెళ్లాలనీ రాజ్యాంగ చట్టాన్ని కాపాడతామని ప్రమాణం చేసి ఉన్నత పదవులు చేపట్టినవారే ప్రకటనలు చేస్తూ ముస్లిం వ్యతిరేకతను రెచ్చగొడుతున్నారు. కేంద్రంలో అధికారాన్ని వినియోగించుకుని పార్శ్వాంశాలను మార్చి, యువతరం మెదళ్ళను మతతత్వీకరించి విషపూరితం చేసే ప్రయత్నం బిజెపి చేస్తున్నది. మరొక వైపున ఐబిడి, వైద్యవిద్యులతో సహా ఉన్నత విద్యను వక్రీకరించి సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ ప్రయోజనాలను నెరవేర్చే విధంగా మార్పులకు పూనుకుంటున్నది. మన యువతను సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని నేర్చుకునే వారిగానే మిగల్చు చూస్తున్నది తప్ప దేశ అవసరాలు తీర్చే సాంకేతిక పరిజ్ఞాన సృష్టికర్తలుగా తీర్చిదిద్ద నిరాకరిస్తున్నది. ఉన్నత విద్యాసంస్థలలోకి (భారత చరిత్ర పరిశోధనా సమితి వంటి) మతోన్మాద కార్యక్రమాన్ని జొప్పించ చూస్తున్నది.

ఈ అడ్డులేని మతోన్మాదం పట్టణ క్రింది శ్రేణి మధ్యతరగతి యువకులను, గ్రామీణ పెత్తందారీ వర్గాలను ప్రభావితం చేస్తున్నది. వీరే ఎక్కువగా అభ్యుదయ రచయితలు, కళాకారులపై దాడులకు పాల్పడే, మహిళల వస్త్రధారణను, నడవడికనూ నిర్దేశించే నైతిక పోలీసుల పాత్రను చేపట్టటంలో చురుకైన పాత్రను నిర్వహిస్తున్నారు. మానవ హక్కుల కార్యకర్తలను ఐదు నక్షత్రాల కార్యకర్తలని ప్రధాని మోడీనే నిందించటం ఆర్ఎస్ఎస్ దాని అనుబంధ సంఘాల సాంస్కృతిక పోలీసు కార్యక్రమాలకు దిశానిర్దేశనం చేస్తున్నది.

ముస్లిము మతానికి చెందినవారెవరైనా టెర్రరిస్టు కార్యక్రమాలతో సంబంధం కలిగివున్నా, లేదా కలిగివున్నారని మాత్రమే అనుమానించినా వారికి ఉరిశిక్ష విధించాలని రాజ్యము మరియు ప్రభుత్వ చేతిలోని ప్రసారమాధ్యమాలు నిరంతరాయంగా ప్రచారం చేస్తున్నాయి. అయితే, వారు చాలా సులభంగా మాలెగావ్, జమామసీదు, సంఘౌతా ఎక్స్‌ప్రెస్ మారణకాండకు కారకులైన అసిమానంద భారతి మరియు అతని అనుయాయులైన హిందూ మతతత్వ హంతకుల గురించి విస్మరిస్తున్నారు.

ముస్లింలపై దాడులు కొనసాగటంతో పాటుగా, క్రిస్టియన్లపై కూడా దాడులు పెరుగుతున్నాయి. 2014 డిసెంబరు తర్వాత ఢిల్లీ, పశ్చిమబెంగాలు, మహారాష్ట్ర, హర్యానా, కర్ణాటక, మధ్యప్రదేశ్‌లలో 11 ఘటనలు జరిగాయి. ఆర్ఎస్ఎస్ దాని అనుబంధ సంఘాలు సాగిస్తున్న ఈ స్థానిక దాడుల ప్రభావంతో మత అసహనం, సామాజిక విద్వేషాలు, మైనారిటీలను మూలకునెట్టివేయటం, ప్రజాస్వామిక గొంతులు నొక్కటం విస్తరిస్తున్నది.

రాజకీయ పరిస్థితి

ఆర్థికసంక్షోభం రాజకీయ సంక్షోభానికి దారితీస్తున్నది. పాలక గ్రూపుల మధ్య వైరుధ్యాలు పదునెక్కుతున్నాయి. పాలకవర్గ మూలాల నడుమ వైరుధ్యాలు కూడా పదునెక్కుతున్నాయి. ఫలితంగా పాలక ఉన్నతశ్రేణి యొక్క అనేక కుంభకోణాలూ, అవినీతి వెలుగులోకొచ్చాయి. తమ ఆర్థిక స్థితిని పరిరక్షించుకునేందుకు పాలకవర్గాలు కుల, మత, ప్రాంతీయ, కుటుంబ గుర్తింపులను వాడు కుంటున్నాయి. ఈ క్రమంలో పాలకవర్గాలు అస్తిత్వ సిద్ధాంతాలను ప్రజలమీద రుద్దుతున్నాయి. దీని ప్రతికూల ప్రభావాలు, శ్రమజీవులలోని కొన్ని సెక్షన్లపై చూడగలం. మత విశ్వాసాలనూ, ఆచరణలనూ పాలకవర్గ పార్టీలు ప్రోత్సహిస్తున్నాయి. ఎన్నికల సమయంలో మతప్రాతిపదికపైనే కొన్ని పార్టీలు ఉనికిలోకి వచ్చాయి.

ఈ నేపథ్యంలోనే 2014 ఎన్నికల సందర్భంగా బిజెపి తన వ్యూహాన్ని రచించుకుంది. ఎన్నికల్లో లబ్ధి పొందేందుకు ప్రజలలో గూడుకట్టుకున్న అసంతృప్తిని వాడుకున్నది. దీనిని వినియోగించుకుని పరిస్థితిని తనకనుకూలంగా మలచుకునేందుకు ఎన్నికల ప్రకటనకు ఎంతో ముందుగానే తన యంత్రాంగాన్ని రంగంలోకి దింపింది. ఢిల్లీలో నిర్భయ కేసు వంటి సంచలనాత్మక సంఘటనలలో ప్రజాభిప్రాయాన్ని యుపిఎ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా మలిచేందుకు వేగంగా కదిలింది. ప్రజలను మోసగించి, ప్రకృధారి పట్టించటంలో వారు సఫలమై ఎన్నికల్లో విజయం పొందారు. సరేంద్ర మోడీని ప్రధాని పదవికి అభ్యర్థిగా ప్రకటించటాన్ని భారత బడాబూర్జువా వర్గం మరియు సామ్రాజ్యవాద శక్తులు అంగీకరించి, బిజెపికి మద్దతు తెలిపింది. ఆ విధంగా ప్రస్తుత నిర్దిష్ట పరిస్థితుల్లో మోడీ నాయకత్వంలో ప్రభుత్వం ఏర్పడటం ద్వారా నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలను త్వరితంగా అమలు జరిపించుకోదలిచారు. బిజెపి “అభివృద్ధి-ప్రగతి” అన్న నినాదమిచ్చింది. నిర్ణయాత్మకతకు, అభివృద్ధికి మోడీని ప్రతీకగా చూపింది.

వ్యక్తిపూజనూ, నెహ్రూ కుటుంబ పాలననూ వ్యతిరేకించినట్లు బిజెపి కనిపిస్తూ వచ్చింది. కానీ, వాస్తవానికి వ్యక్తి పూజ రెక్కలపైనే నరేంద్రమోడీని పైకెగురవేసింది. 16వ లోకసభ ఎన్నికలు కాంగ్రెసును మట్టికరిపించి, బిజెపికి పట్టం కట్టాయి.

ప్రజల జీవితాలను, జీవనాధారాలను కల్లోభరితం చేసిన, కాంగ్రెసు పాలన ఫలితాలైన అదుపులేని ధరల పెరుగుదల, ద్రవ్యోల్బణం, భారీస్థాయి అవినీతి, వరుస కుంభకోణాల పైన ప్రజల ఆగ్రహాన్ని ఎన్నికల ఫలితాలు వ్యక్తం చేశాయి. సామ్రాజ్యవాదులకు, బడా బూర్జువాలకు, బడా భూస్వాములకు, బడా కాంట్రాక్టర్లకూ అనుకూలమైన విధానాలు అమలుజరిపిన కాంగ్రెసు నాయకత్వంలోని యుపిఎ పాలనపై ప్రజల కోపాన్ని ఎన్నికల ఫలితాలు వ్యక్తం చేశాయి. దశాబ్దాలుగా భరిస్తూ వస్తున్న తమ జీవన, పనిపరిస్థితులు మెరుగుపడాలన్న ప్రజల బలీయమైన ఆకాంక్షను కూడా ఎన్నికల ఫలితాలు వ్యక్తం చేశాయి.

కాశ్మీరు పరిస్థితి

1947 నుండి భారత, పాకిస్తాన్ ఇరు దేశాల ప్రజానీకాన్ని కాశ్మీరు సమస్య వెంటాడుతోంది. బ్రిటిష్ వలస పాలకులు భారత ఉపఖండంపై తమ ఆధిపత్యాన్ని కొనసాగించేందుకు నూతనంగా ఏర్పడిన భారత, పాకిస్తాన్ దేశాల నడుమ వివాదాంశంగా దీనిని సృష్టించారు. యాక్సెషన్ ఒప్పంద ప్రకారం మరియు కాశ్మీర్ లో ప్రజాభిప్రాయ సేకరణ జరపాలన్న ఐక్యరాజ్యసమితి తీర్మానం ప్రకారం కాశ్మీరు ప్రజలు తమ భవిష్యత్తును తమంత తాముగా నిర్ణయించుకునేందుకు భారత, పాకిస్తాన్ పాలకవర్గాలు ఏనాడూ అనుమతించకుండా ప్రక్కన పెట్టారు. కాశ్మీరు ప్రజల జాతీయ ప్రజాస్వామిక వాంఛల అణచివేతను ఆపనంతకాలం, కాశ్మీరులో శాంతి నెలకొల్పబడదు.

కాశ్మీర్ ఈనాడు ముందుతోంది. భారత భద్రతా బలగాలు సాగించిన బుర్హన్ వని క్రూరహత్య తదనంతరం 2016 జూలై 6 నుండి కాశ్మీరులో ప్రజానందోళన బ్రద్దలై కొనసాగుతూ వుంది. ఇది ఇప్పటికీ రెండు నెలలుగా సాగుతోంది. అయినప్పటికీ కాశ్మీర్ ప్రజల ఆగ్రహం అణిగిపోలేదు. ఈ కాలంలో భారత భద్రతా బలగాల కాల్పులలో 70 మందికి పైగా ప్రజానీకం హత్యగావించబడగా, వేలాదిమంది గాయపడ్డారు. పెల్లెట్ల కాల్పులలో గాయపడిన అనేకమంది ప్రజలు పూర్తిగానో లేదా పాక్షికంగానో తమ చూపు కోల్పోయారు. భారత రాజ్యం, కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆదేశాల కనుగుణంగా వ్యవహరించే కేంద్ర భద్రతా బలగాలు - నిరసన ఆందోళనలు చేస్తున్న కాశ్మీర్ ప్రజలను శత్రువు లైనట్లుగా భావిస్తున్నారు. ఇదో గంభీరమైన పరిస్థితి. కాశ్మీర్ లో భద్రతా బలగాలు ప్రయోగిస్తున్న నిర్బంధానికి వ్యతిరేకంగా గొంతెత్తటం ప్రతి ప్రజాస్వామిక భారతీయ పౌరుడి కర్తవ్యం. ప్రస్తుత నిరసనలు కాశ్మీర్ సమస్యను మరోమారు శక్తివంతంగా ముందుకు తెచ్చాయి. కాశ్మీర్ లో ప్రజా నిరసనానందోళనలు పదే పదే బ్రద్దలవటం వారిలో పెరుగుతోన్న తిరస్కారాన్ని, నిశ్చయాత్మకతను వెల్లడిస్తోంది. ప్రతి సంక్షోభాన్ని అధిగమించేందుకు భారత పాలకులు ప్రయోగిస్తున్న - మోసగించే, విభజించే, ప్రక్కకు మళ్ళించే, అణచివేసే, నీరుగార్చే విధానాలన్నీ కాశ్మీరు సమస్యను పరిష్కరించటంలో విఫలమయ్యాయని ఎత్తి చూపుతున్నాయి. వాస్తవ కారణాల్లోకి మరింత లోతుగా వెళ్ళి కాశ్మీరు సమస్యకు న్యాయమైన, దీర్ఘకాలం నిలిచే పరిష్కారాన్ని కనుగొనాలి వుంది. భారత, పాకిస్తాన్ పాలకులు ఇరువురూ - వారి భాగాల నుండి భద్రతా బలగాలను ఉపసంహరించుకోవాలి. కాశ్మీరు ప్రజలు స్వేచ్ఛగా, నిర్భయంగా తమ ఆకాంక్షలను వెలిబుచ్చేందుకు తమ రాజకీయ భవిష్యత్తును నిర్ణయించుకునేందుకు వీలైన పరిస్థితులను ప్రజాస్వామిక శాంతియుత వాతావరణాన్ని కల్పించటానికి తగిన చర్యలను తప్పనిసరిగా చేపట్టాలి.

కాంగ్రెసు పార్టీ

పాలకవర్గ పార్టీలో దీర్ఘచరిత్ర వున్న ఈ పార్టీ రాష్ట్రాలలోనూ కేంద్రంలోనూ పాలన సాగించటంలో నైపుణ్యం సాధించింది. ఇప్పుడు అది కేంద్రంలోనూ అనేక రాష్ట్రాల్లోనూ ప్రతిపక్షంగా వుంది; కొన్ని రాష్ట్రాలలో బాగా బలహీనపడింది. వ్యవసాయ కూలీల నుండి చిన్న పెట్టుబడిదారుల వరకూ ఇతర వర్గాలను సంక్షేమ నినాదాలతో తన వెనుక సమీకరించుకుని, బడా భూస్వామ్య, బడాబూర్జువా వర్గాలకూ సామ్రాజ్యవాదులకూ సేవలందించటంలో నైపుణ్యం పొందిన పార్టీ యిది. నెహ్రూ నుండి ఇందిరాగాంధీ, రాజీవ్ గాంధీ, పివి నరసింహారావు, మన్మోహన్ ల వరకూ సామ్రాజ్యవాదుల అడుగుజాడల్లో నడుస్తున్న పార్టీ ఇది. సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్య సంస్థల నిర్దేశిత ఆర్థిక విధానాలకు 1981లో బీజులువేసిన, తిరిగి 1991లో నూతన ఆర్థిక విధానాల పేరిట వాటిని అమలు జరిపిన పార్టీ యిది. లౌకికవాద ముసుగు కప్పుకుని, అన్ని మతాల్లోని మతాన్మాద శక్తులను నాజూకైన పద్ధతులతో వాడుకుంటున్న పార్టీ ఇది. ఇప్పుడది తాను పాక్షికంగా అమలు జరిపిన, బిజెపి ప్రభుత్వం కొనసాగిస్తూ అమలు చేస్తున్న విధానాలనే వ్యతిరేకిస్తున్నట్లుగా ఘోషపెడుతూ తనను ఆమ్ ఆద్యీ (సామాన్యుడి) పార్టీగా చిత్రించు కునేందుకు పార్లమెంటును వాడుకుంటున్నది.

బిజెపి

వర్గ స్వభావ రీత్యా దీనికి కాంగ్రెసుకు తేడా లేదు. దశాబ్దకాల యుపిఎ పాలనపై ప్రజల ఆగ్రహం ఆధారంగా ఇది అధికారంలోకి వచ్చింది. సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్యసంస్థల నిర్దేశిత విధానాలను పూర్తిగా అమలు జరిపే పనిలో ఇప్పుడది నిమగ్నమై వుంది. యుపిఎ వదిలిన చెప్పుల్లో మోడీ ప్రభుత్వం కాళ్లు దూర్చింది. అణువిద్యుత్తు కర్మాగారాల్లో ప్రమాదం జరిగితే అమెరికా కంపెనీలకు నష్టపరిహారం చెల్లింపు బాధ్యత ఉండరాదన్న అమెరికా షరతును మోడీ ప్రభుత్వం ఆమోదించింది. అమెరికాతో వ్యూహాత్మక

భాగస్వామ్య ఒప్పందాన్ని ముందుకు తీసుకువెళ్ళేందుకు కాలపరిమితి ముగిసిన పది సం॥ల తర్వాత దానిపై సంతకాలు చేసింది. ఆ విధంగా ఆసియాలో అమెరికా ఆధిపత్య వ్యూహానికి భారత్‌ను బంధించివేసింది. ఇది - మతోన్మాదాన్నీ, ఫాసిస్టు ధోరణులను పెంచి పోషించే పార్టీ అనటంలో సందేహం లేదు. ప్రజలను మతపరంగా చీల్చేందుకు ఇది ప్రతి అంశాన్ని వాడుకున్నది, వాడుకుంటున్నది; వాడుకుంటుంది. అనేక దశాబ్దాల పాటు దీని పూర్వ అవతారమైన జనసంఘ, రాజకీయ వ్యవస్థను ప్రభావితం చేయలేకపోయింది. కానీ నూతన ఆర్థిక విధానాల అమలు, బాబ్రీ మసీదు విధ్వంసం ఏకకాలంలో జరగటం ఆకస్మికమో లేదా యాదృచ్ఛికమో కాదు. భారత పాలకవర్గాల పకడ్బందీ ప్రణాళిక యిది. ప్రజలను చీల్చి, వారి నుండి ప్రతిఘటన లేకుండా తమ విధానాలను సులభంగా అమలుచేసుకోవటానికి వేసిన పథకమిది. దీనిలో భాగంగానే భారత పాలకవర్గాలు బిజెపికి పట్టం కట్టాయి. బిజెపి తన ఏడాదిపాలనతో వారి నమ్మిన బంటునని తనకు తానుగా నిరూపించుకుంది.

సిపిఐ-సిపియం

ఈ సంస్కరణవాద, సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీలు “పాలకవర్గాల రైలుబండి ఆగినప్పుడు నెడతాయి; అది పరుగులు పెడుతున్నప్పుడు శాపనార్థాలు పెడతాయ”ని కా॥బీ.ఎన్ అన్న మాటలు ఈనాటికీ వీటికి వర్తిస్తాయి. వారి పరిస్థితి నేడింకా దిగజారి ఏదో ఒక పాలకవర్గ పార్టీకి బాకాలుగా వ్యవహరించే స్థితికి చేరాయి.

మార్క్సిజం-లెనినిజం పునాదిగా పనిచేస్తున్నామని సిపిఐ, సిపిఎం రెండూ ప్రకటించుకుంటున్నాయి. మారిన పరిస్థితులను బట్టి మార్క్సిజం-లెనినిజం మౌలికసూత్రాలను మార్పుకోవాలని వారు కొన్నిసార్లు బహిరంగంగానూ, మరికొన్నిసార్లు గోణుగుతూనూ అంటారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ మౌలిక సూత్రాలను వారు కేవలం వల్లె వేస్తారు. బూర్జువాపార్టీలతో పోటీపడి వాటి పద్ధతులను ఆచరణను ఆచరిస్తున్నారు. ఎన్నికల సందర్భంలో బూర్జువా పార్టీలతో ఇచ్చి పుచ్చుకునే ఈ పద్ధతి, వాటితో ఎన్నికల కూటమి, వాటి మంత్రిమండలిలో చేరటం-ఇవన్నీ బూర్జువా పార్టీల పద్ధతుల్లో భాగమే.

నయా ఉదారవాద ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో ఆర్థిక సంస్కరణలను తాము వ్యతిరేకిస్తున్నామని వారు చెప్పుకుంటున్నారు. అయితే వీరు అధికారంలో వున్న రాష్ట్రాల్లో వీరు కూడా వాటినే అమలుజరుపుతూ నూతన ఆర్థిక సంస్కరణలలోని అన్ని అంశాలనూ తాము వ్యతిరేకించటంలేదనీ, వాటిలో కొన్ని అంశాలనే వ్యతిరేకిస్తున్నామని, వాటి అమలు తీరును వ్యతిరేకిస్తున్నామనీ ప్రకటిస్తున్నారు. తర్వాత మొత్తం సమస్యను వారు ఉన్నత స్థానాల్లో అవినీతి పరిధిలోకి కుదించారు. సంస్కరణలను ప్రజలు ప్రతిఘటించినప్పుడు, నిర్బంధ పద్ధతులను ప్రయోగించటానికి వారేమాత్రం వెనుకాడలేదు. ఈవిధంగా దోపిడీవర్గాల ప్రయోజనాలకు సేవ చేయగల సత్తావున్న వారిగా తమకు తాము నిరూపించుకునే పనిలో వున్నారు. ప్రజల్లో పెల్లుబుకుతున్న అశాంతిని వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా బ్రద్దలు కాకుండా రక్షణ కవాటంలా ఉపయోగపడే విధానాలను, ఎత్తుగడలను అనుసరిస్తున్నారు. ప్రభుత్వం నుండి కొద్ది రాయితీలు పొందేవిధంగా ప్రజా ఆందోళనలను పరిమితం చేస్తున్నారు.

బూర్జువా పార్టీలతో నేస్తం చేస్తూనే మార్క్సిజం, లెనినిజాన్ని ఆచరించవచ్చునన్న భ్రమలను వారి శ్రేణులకు కల్పిస్తున్నారు. అయితే అవి తమ పార్టీల స్వంత భూమిక మీద స్వంత కార్యక్రమం ఆధారంగా వ్యవహరించటంలేదు. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, బడా బూర్జువా వర్గ వ్యతిరేక, పూర్వ వ్యతిరేక కార్యక్రమంతో బూర్జువా పార్టీలతో వారు చెట్టాపట్టా లేసుకోవటానికి ఏ విధమైన సంబంధమూ లేదు. ఫలితంగా, మార్క్సిజం - లెనినిజం నుండి వారి కార్యక్రమాలు చాలా దూరంగా జరిగాయి.

ప్రాంతీయ పార్టీలు

వివిధ రాష్ట్రాలలో అనేక ప్రాంతీయ పార్టీలు ఉనికిలోకి వచ్చాయి. వాటిలో అనేక పార్టీలు అధికారంలోకి కూడా వచ్చాయి. తమిళనాడులోని డిఎంకె, ఏఐడిఎంకె; ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణాల్లో టిడిపి, టిఆర్ఎస్; అస్సాంలో ఏజిపి వంటి కొన్ని ప్రాంతీయ పార్టీలు ఆయా ప్రాంత ప్రజల నిజమైన జాతీయ ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలను వినియోగించుకుని అధికారంలోకి వచ్చాయి. అధికారపీఠమెక్కాక, ప్రాంతీయ దురహంకారాన్ని రెచ్చగొట్టే ఫాసిస్టు పద్ధతులను ఉపయోగిస్తూ ప్రజల దృష్టిని మళ్లిస్తున్నాయి; ప్రజలపై పాశవిక అణచివేతకు పూనుకుంటున్నాయి. భారత పాలకవర్గాలకూ సామ్రాజ్యవాదులకూ సేవ చేస్తున్నాయి. అదే సమయంలో ఆయా రాష్ట్రాలలోని పూర్వ వ్యతిరేక, కాంట్రాక్టర్లకూ బలం చేకూరుస్తున్నాయి.

పశ్చిమబెంగాల్‌లో టిఎంసి, బీహార్‌లో జెడి(యు), ఆర్జెడి; ఉత్తరప్రదేశ్‌లో ఎస్పి వంటి మరికొన్ని ప్రాంతీయ పార్టీలు, పాలకవర్గ పార్టీల నుండి పుట్టుకొచ్చాయి. ఇవి భారత పాలకవర్గాల, పూర్వ వ్యతిరేక, సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాలకు సేవ చేస్తున్నాయి. అధికారంలోకి రావటానికి కులవ్యవస్థపై పూర్తిగా ఆధారపడి సమాజంలోని కుల సమీకరణాలను ఎప్పటికప్పుడు మార్చుకుంటూ వస్తున్నాయి. ఈ క్రమంలో కులవిభజనను తీవ్రం చేస్తున్నాయి. కుల వైషమ్యాలను రెచ్చగొడుతున్నాయి. ప్రజల ఐక్యతను దెబ్బతీస్తున్నాయి.

పాలకవర్గాల కుట్రలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజల ప్రతిఘటన

దేశ వ్యాపితంగా పాలకవర్గ దాడులకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలు మరింత చురుగ్గా పోరాడు తున్నారు. కార్మికులు తమ హక్కుల కోసం పోరాడుతున్నారు. సెప్టెంబర్ 2న కార్మికుల దేశ వ్యాపిత సమ్మె పిలుపునిచ్చారు. పాలక పార్టీల నాయకత్వంలోని కేంద్ర కార్మికసంఘాలు, ఒకరోజు సమ్మెకే పరిమితంచేసేందుకు తమ శక్తి మేరా ప్రయత్నించినప్పటికీ, కార్మికులు తాము పనిచేసే

పరిశ్రమలు, కర్మాగారాలలో తమ పోరాటాలను కొనసాగించారు. హైదరాబాద్ యూనివర్సిటీ దళిత విద్యార్థి నాయకుడైన రోహిత్ వేముల 'హత్య'కు వ్యతిరేకంగా ఆందోళనతో విశ్వవిద్యాలయాల విద్యార్థులు స్పందించి ఢిల్లీలోని జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ యూనివర్సిటీ నుండి కోల్‌కతాలోని జాదవ్‌పూర్ యూనివర్సిటీ, ఢిల్లీ యూనివర్సిటీ వరకు ఆందోళనలు కొనసాగించారు. ప్రభుత్వ దన్నుతో, ఆర్ఎస్ఎస్ నాయకత్వంలోని కులతత్వ, మతతత్వ శక్తులు సాగించే మారణకాండలను ప్రతిఘటిస్తూ దళితులు, మైనారిటీలు కూడా తమకు తాము సంఘటిత మౌతున్నారు. ఖాద్రి హత్య - దేశ వ్యాపితంగా మైనారిటీలు, దళితులు, ప్రజాస్వామికవాదులను పోరాటంలో ఐక్యపరిచింది. గుజరాత్‌లో ఒక ఆవు మృతదేహాన్ని తీసుకెళ్తున్న దళితులపై సాగిన దాడితో ఈ ఐక్యత మరింత దృఢతరమైంది. గుజరాత్‌లో దళితులు ఐక్యతకు ఒక నమూనాగా నిలిచారు.

వీటన్నిటినీ మించి ప్రపంచీకరణ విధానంపై ఆధారపడిన ప్రభుత్వాలు అభివృద్ధి పేరుతో, సెజ్జుల నిర్మాణంపేరుతో ప్రజల భూములను గుంజివేసు కునేందుకు సాగిస్తున్న సామ్రాజ్యవాదుల కుట్రకు వ్యతిరేకంగా ఆదివాసీలు, రైతాంగం, ప్రజాస్వామిక వాదులు సమైక్యంగా సాగిస్తున్న పోరాటం - భారత ప్రజానీకం సామ్రాజ్యవాదుల దాడులను సహించబోదని తెలియజేస్తోంది. సింగూర్ నుండి కళింగనగర్, పోస్కో నుండి నందిగ్రామ్, రాయగడ నుండి శ్రీకాకుళం వరకు వివిధ రాజకీయ సంస్థల ఎన్‌జివోల మరియు ప్రజాసంఘాల సహకారంతో ప్రతిఘటించటానికి సంఘటితమౌతున్నారు. అత్యధిక సందర్భాలలో ఈ సంస్థలు వివిధ రాష్ట్రాలలో పూర్తి భిన్నంగా వున్నాయి. ఉదాహరణకు - సింగూరు, నందిగ్రామ్‌లలో టిఎంసి ఆందోళనలో వుంటే, పశ్చిమబెంగాల్ బయట ఎక్కడా మనం దీనిని చూడలేం. అయితే, పై అన్ని ప్రాంతాలలో ఒకేతరహా రాజకీయ సంస్థ కొనసాగుతూ వుంది. వారు - కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు, మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టులు. కానీ వారు ఎన్నో చీలకలకు గురైవుండటమే సమస్య.

భారత్‌లోనూ, ప్రపంచంలోనూ తీవ్రమౌతున్న ఆర్థిక, రాజకీయ సంక్షోభం-విప్లవోద్యమ నిర్మాణానికి, ప్రజలకు నాయకత్వం వహించి వారిని మరింత నిశ్చయాత్మక విప్లవ పోరాటంలోనికి సమీకరించటానికి, ఆ విధంగా నూతన ప్రజాతంత్ర వ్యవస్థను నిర్మించాలన్న ఆశయసాధనకూ విప్లవకారులకు అనేక అవకాశాలనిస్తున్నది. అయితే విప్లవోద్యమం దానంతటదే రాదు. దీనికి సన్నాహాలు చేసి నిర్మించాలి. బలమైన కార్మికవర్గ విప్లవ పార్టీ నాయకత్వంలో మాత్రమే విప్లవ విజయం సాధ్య మౌతుంది. అలాంటి కమ్యూనిస్టు పార్టీ లేకపోవటం మనది, ఈనాటికీ తీవ్రమైన బలహీనతగా కొనసాగు తోంది. నిజమైన కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులందరినీ ఐక్యపరచి బలమైన కార్మికవర్గ విప్లవ కమ్యూనిస్టు పార్టీని నిర్మించటం మన కర్తవ్యం.

అన్నిటినీమించి కేవలం పరిస్థితిని విశ్లేషించు కోవటం మాత్రమే సరిపోదని గుర్తుంచుకోవాలి. ఈ పరిస్థితిని మార్చుకోవటం నేటి అవసరం. ఒక విధంగా పరిస్థితి పరిపక్వంగావుంది. పాలకవర్గాలు ఒకరితో ఒకరు నిరంతరం పోట్లాడుకుంటూ వున్నారు. వారి పార్టీలు కేంద్రంలో, రాష్ట్రాలలో అధికారం పొందటం కోసం ఒకరితో ఒకరు తలపడుతున్నారు. ప్రజలు తమపై జరుగుతున్న దాడులను వ్యతిరేకిస్తూ అప్పటికప్పుడే తిరగబడుతున్న పరిస్థితిని సమతుల్య స్థితికి తేవటానికి పాలక కూటములు చేసే ప్రయత్నాలు ఫలించటంలేదు. ఈ పరిస్థితులు పాలకవర్గాలను ఆర్థికంగా, రాజకీయంగా, పాలనాపరంగా, సైనికంగా కూడా కఠిన నిర్ణయాలు తీసుకునేందుకు నెడుతున్నాయి. అయితే, కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులకు తమ కర్తవ్యం స్పష్టంగా వున్నప్పుడు “పరిస్థితి కఠినతరమౌతున్న కొద్దీ, కఠినతరంగా ముందుకు సాగాల్సి” వుంటుంది. నిర్దిష్ట పరిస్థితులకనుగుణంగా, మన శక్తులను నిరంతరం అభివృద్ధి చేసుకుంటూ విప్లవం కొరకు మన కార్యక్రమం, పంథాలను అమలుచేయటం ద్వారా మన కర్తవ్యంలోని ఈ కఠినతర స్థితిని అధిగమించగలం.

‘దున్నేవానికే భూమి’ కేంద్ర నినాదంగా వ్యవసాయ విప్లవోద్యమాన్ని నిర్మించటం విప్లవకారుల ప్రప్రథమ కర్తవ్యం. దీనిని సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, భూస్వామ్య వ్యతిరేక పోరాటాలను నిర్మించే మరొక ప్రధాన కర్తవ్యంతో అనుసంధానించాలి. మౌలిక కర్తవ్యాల సాధన కొరకు ప్రజలను మేల్కొల్పి, ఈ క్రింది తక్షణ డిమాండ్లపై ప్రజా పోరాటాలను నిర్వహించాలి.

మౌలిక కర్తవ్యాలు

1. ‘దున్నేవానికే భూమి’ కేంద్ర నినాదంగా విప్లవ భూసంస్కరణల అమలు కోసం గ్రామీణ పేదలంతా సంఘటితత్వంగా నిలబడి పోరాడాలి.
2. విదేశీ పెట్టుబడులన్నింటినీ జాతీయం చేసేందుకు పోరాడాలి.
3. జాతీయ పరిశ్రమలను ప్రోత్సహించాలి.
4. భూమి, నీరు, అడవిపై ఆదివాసుల హక్కుల పరిరక్షణకై పోరాడాలి.
5. నీటి వనరుల ప్రైవేటీకరణను వ్యతిరేకించాలి.
6. వ్యవసాయరంగంలో కార్పొరేటీకరణను వ్యతిరేకించాలి.
7. ద్రవ్య రూపంలో విదేశీ పెట్టుబడుల చొరబాటును నిరోధించేందుకు పోరాడాలి.

○○○○○